

ВІДБУДЕТЬСЯ ОДИН З'ЇЗД

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На запрошення голови Секретаріату Руху Михайла Гориня відбудеться збори голів комітетів і товариств сприяння Рухові і Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля 29-го вересня в залі Українського Народного Дому в Нью-Йорку. У зборах взяли участь члени Екзекутиви НФДУ та представники 14-ох відділів. На зборах присутні члени відділів та товариств сприяння Рухові відкинули пропозиції обидвох запланованих з'їздів та прийняли рішення відбутися один Установчий з'їзд до 1-го грудня 1990 року.

Збори прийняли одностайно наступні резолюції:

- Відкликати заплановані з'їзди на жовтень і листопад;
- Створити Передз'їздову комісію з представників осередків та Екзекутиви НФДУ для скликання Установчого з'їзду;

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо, що Установчий з'їзд комітетів сприяння Рухові, допомоги Україні громадських і професійних країнських організацій, запланований на 10-12-го листопада 1990 року відкладається.

Згідно з рішенням наради комітетів з головою Секретаріату Руху Михайлом Горенем, яка відбулася 29-го вересня в Нью-Йорку, відбудеться лише один Установчий з'їзд дещо пізніше. Просимо слідкувати за повідомленнями в пресі Передз'їздової комісії.

5-го жовтня 1990 року

Марта Лиско
секретар НФДУ
Осип Шинкевич
організаційний референт НФДУ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Згідно з рішенням надзвичайних зборів представників 14-ти осередків, товариств, фондів сприяння Рухові і допомоги Україні та двох Союзів, що відбулися 29-го вересня в Нью-Йорку під головуванням Михайла Гориня, — Екзекутива Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля і Фонду Руху (разом Народний Фонд Допомоги Україні), відкликає їх перший (установчий) з'їзд, що був планований на 13-го жовтня 1990 року в Ратгерському університеті Нью-Джерсі.

Замість зборів відбудеться Установчий з'їзд єдиного Координаційного Комітету Допомоги Україні, що його здебільше і організує Передз'їздова комісія, яка була вибрана цими надзвичайними зборами в складі: Л. Татух, А. Лисий, Б. Футей, Ю. Куляс і Б. Бурчакінський, І. Олексин, В. Сохан, призначені представниками від їхніх організацій.

Екзекутива НФДУ приймає доручення надзвичайних зборів продовжувати до Установчого з'їзду Координаційного Комітету Допомоги Україні (грудень 1990) свою допомогу і координаційну діяльність за пріоритетом Секретаріату Руху.

Виготовлені звіти про діяльність і фінанси фондів будуть в найближчий час опубліковані в нашій пресі.

З екзекутиви НФДУ
Тарас Гунчак,
голова

„Феноменальний піаніст, що залишає слухачів немов зачарованими“

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Слободяник). — „Слободяник — це знаменитий піаніст — це подвиг щоденник „Нью Йорк Таймс“, „він залишає слухачів зачарованими“, — писала газета „Ді Прессе“ в Австрії, „це мистецтво піаністичних тонкощів та удару“, — стоїть в „Лос Анджелес Таймс“.

Ці та подібні критичні дстає український мистець фортепіано Олександр Слободяник в чужинській пресі, а українцям в ЗСА він добре відомий зі своїх останніх виступів на цьому терені, від коли він суди прийхав на довгий час для постійних концертних виступів у престижних американських музичних центрах але також у серії „Музика в Інституті“, де ми мали нагоду зі захопленням слухати його гри.

Тому, коли він заходить на відвідини до нашої редакції, ми з легким биттям серця зустрічаємо славного музиканта, що саме тепер стоїть перед самостійним концертом у Карнегі Голл в неділю, 21-го жовтня. Цей концерт, спонзорований Українським Інститутом Америки і організацією Гартмен і Мурта, відбудеться о год. 8-й вечора з незвичайною гарною та цікавою програмою, де крім Шопена, Муссорського, Мендельсона і Прокоф'єва, піаніст

О. Слободяник

буде грати дві мініатюри Лятошинського. Незвичайно цікавою у програмі буде прем'єра вже нам і інших концертів відомого сучасного союського композитора Шніттке прелюдії на тлі твору Й. Бродського, текст до якого буде читати сам автор, нагороджений нагородою Нобеля з літератури.

Ця виїмкова концертна зала, що в тому році свят-

МІЛІЦІАНТИ ПОБИЛИ ДЕМОНСТРАНТІВ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 2-го жовтня загін міліції особливого призначення (ЗМОП) застосував силу проти мирних демонстрантів, які хотіли пройти на Радянську площу. Коли колона з 500 демонстрантів, протестуючи проти заборони входити на площу біля Верховної Ради, зупинилася на вулиці Кірова, на неї напали змолівці з гумовими нагайками. Внаслідок жорстокого побиття одна жінка потрапила до лікарні. Це 89-річна Ольга П'ятак, яка тепер перебуває в реанімаційному відділенні Тернопільської обласної лікарні, куди її перевезли з Києва. Лікарі свідчать, що життя її під загрозою, оскільки в неї травма черепа, зламане ребро, тіло у синцях і подрипках.

Побиття припинилося лише тоді, коли хтось повідомив народних депутатів і на місце подій прибули Лево Лук'яненко, Михайло та Богдан Горині, Степан Хмара, Олександр Шевченко та Лариса Скорик. Вони закликали людей до спокою і порушили питання про виявлення й покарання змолівців, котрі вчинили злочин. Заступ-

ник голови Президії Київської Мської Ради Олександр Мосік повідомив, що негайно буде скликано надзвичайне засідання Мської Ради, на якому питання про недопущення людей на Радянську площу буде вирішено, оскільки площа належить до міста і приймати рішення щодо неї — невід'ємне право Мської Ради.

У Києві також продовжується ланцюгова студентська голодівка протесту проти підписання союного договору. Раніше повідомлялося, що наметове містечко з голодуючими студентами розташоване на площі перед Верховною Радою, але тепер з'ясувалося, що воно розташоване на площі Жовтневої революції, яку люди почали називати Площею Незалежності. В голодівці беруть участь 150 студентів з різних областей України. Учасників голодівки 5-го і 6-го жовтня благословили священники УАПЦ і УКЦО. Методій і о. Валерій, які відправили на площі Службу Божу, а потім хор „Гомін“ виконав „Боже Великий, Єдиний“.

Профспілки хочуть деідеологізуватися

Київ (Рухінформцентр). — Тут 4-6-го жовтня відбувся 15-й з'їзд офіційних профспілок України. Після розгляду організаційних питань делегати заслухали звіт доповідь голови Укрпрофради та голови Контрольного комітету. У їхніх промовах вирізняється такий істотний поворот — майбутні профспілки та трудові колективи не повинні бути ареною політичних боротьб, плацдармом для реалізації чихоусь політичних амбіцій. Слід відмовитися від гасла „Профспілки — школа комунізму“, зайнятися реальним захистом прав трудящих, оголо-

сити свою нестральність до всіх партій і рухів.

В наступні дні з'їзду було ухвалено ряд звернень, резолюцій та декларацій, зокрема декларацію про утворення федерації вільних, незалежних профспілок України. У зверненні делегатів з'їзду до Верховної Ради України висловлено категоричний протест проти деяких акцій законодавчих актів останніх часів, які мають одверто антипрофспілковий характер.

З'їзд також прийняв резолюцію про захист населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Посвячено пам'ятник на могилиці Ганнусі Сверстюк

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (Л.В.-а). — В соняшні неділю, 30-го вересня цього року, тут на православному цвинтарі св. Апостола Андрія Первозванного, о 3-й годині по полудні, отець

протопресвітер Франко Ісотичин, ректор семінарії св. Софії в Бавнд Бруку, посвятив пам'ятник на могилиці 4-річної Ганнусі Сверстюк з Філадельфії, доні д-ра Андрія Сверстюка й Марії з Хінкулових, та внучки визначного правозахисника, мислителя й літературного критика Євгена Сверстюка, одного з чільних діячів Руху в Україні.

Урочистість хвилини була підсилена присутністю на посвяченні Патріарха Київського і всієї України, Митрополита Мстислава, який потішає сердечними словами пригноблених горем подружжя Сверстюків, а особливо бабуню Ганнусю Лідію Котлярову - Сверстюк, та друзів цієї української родини, на долю якої випало так багато терпіння і горя.

На посвяченні співав зворушливий хор питомців семінарії св. Софії, складений з кільканадцяти співаків, які теж брали участь у похоронних відправах всього шість і пів місяця тому, коли ховали тут Ганнусю. По довгий і спочатку, здавалося, успішній боротьбі зі страшною недугою раку мозку, спричиненого вибухом на нуклеарній станції в Чорнобилі чотири роки тому. Рівно один тиждень після чорнобильської ката-

(Закінчення на стор. 5-й)

УАПЦ СЯТОЇ ВІДЗНАЧАЄ ЮВІЛЕЙ

Рочестер, Н. Й. — Тут в неділю, 14-го жовтня, відбувся святкування 40-літнього ювілею та храмове свято української автокефальної православної церкви святої Покрови.

Пожвавилась дипломатична активність на Близькому Сході

Амман, Йорданія. — Висланник президента СССР Михайла Горбачова, Євгеній М. Прімаков, прем'єр-міністр Японії Тошікі Кайфу, президент Франції Франсуа Миттеран перебували на Близькому Сході, який є тепер прицілом політики світу і кореспондентів.

Перший приїхав з доручення М. Горбачова, щоб зустрінутися з королем Йорданії Хуссейном, лідером ПВО Я. Арафатом, президентом Іраку Саддамом Хуссейном і напевно багатьма іншими політичними керівниками та представниками урядів близькосхідних країн; прем'єр Японії зустрічався в Аммані із заступником прем'єр-міністра Іраку; третій, тобто Ф. Миттеран, прибув до Савдійської Аравії і зустрівся з королем Фагдом в місцевості Джіда.

Кожний із згаданих на запитання кореспондентів відповідав, що головною ціллю їхнього приїзду є поживати дипломатичні заходи у справі поладження існуючого конфлікту і не допустити до спалаху війни між військами Іраку, які в більшості сконцентровані в окупованому Кувейті, і армією альянтів, позиції яких розташовані в Савдійській Аравії.

Советський емісар Прімаков привіз кожному з керівників, з якими він зустрічався і буде ще зустрічатися, особистого листа від президента СССР М. Горбачова і формулу, на підставі якої повинно б дійти до

замирення і рівночасно поладження справи палестинців за допомогою ЗСА і згодою Ізраїля.

Але не зважаючи на поживлені дипломатичні заходи, заступник прем'єра іракського уряду і, як кажуть поінформовані особи, друга людина після С. Хуссейна в Іраку, заявив прем'єр-міністрові Японії в Аммані, що його уряд не зацікавлений жодними переговорами поки в Савдійській Аравії стаціонарною американськими альянтськими військами. Тага Яссін Рамадан, згаданий заступник іракського прем'єра відкинув всяку форму розмов з Урядом ЗСА, а Японію він зарахував до альянтів Америки. Секретар японського прем'єра Шігео Такенака заявив журналістам, що прем'єр Кайфу домагався від Іраку негайного виведення військ з Кувейту поки ще не розпочалася гаряча війна. Крім того Кайфу запропонував 250 міль. дол. допомоги для Йорданії, яка у зв'язку з конфліктом найбільше пошкоджена.

Як є фактична роль Ф. Миттерана ніхто не знає. Він мав розмови з представниками уряду Савдійської Аравії. Деякі кореспонденти інформували в кінці минулого тижня, що Миттеран веде таємні розмови з іракським диктатором і хоче допомогти йому вийти „з обличчя“ з цього конфлікту. До речі Франція є, чи згідно була, другим найбільшим експортером зброї до Іраку, поки почався конфлікт.

С. Шаталін зустрівся з американськими студентами

Нью-Йорк. — Газета „Нью-Йорк Таймс“ повідомила у числі з 8-го жовтня, що відомий в Советському Союзі і на Заході економіст, член Президентської ради СССР, головний дорадник Михайла Горбачова у справах економіки і автор економічної програми „500“, яка передбачає перехід советської економіки на систему вільного ринку, академік Станіслав Шаталін, перебуває вже цілий тиждень у З'єднаних Штатах Америки.

У перших днях свого перебування він зустрічався з секретарем Департаменту оборони Річардом Чейні, головним дорадником Білого Дому у справі крайової безпеки Бренном Скворкром, представниками Світового банку і Міжнародного монетарного фонду та численними бізнесменами ЗСА. Очевидно, першою темою його розмов була справа економіки, з'ясування його проекту „500“, пояснення проекту Ніколая І. Рижкова, який також на

Заході зустрічався з критичними заувагами, та домовленості про справу допомоги для Советського Союзу, який переживає тепер великі труднощі у забезпеченні населення продуктами першої потреби, зокрема харчами.

Використовуючи хвилину перерву у переговорах на високому рівні, у Вашингтоні і Нью-Йорку, С. Шаталін, пригадавши свою давню професію, відвідав Рампо коледж в товаристві американських і советських представників, де його зустрічали понад 200 студентів і членів факультету. Він вилосив свого роду лекцію на тему світової економіки; вилішив в неї також велику частину свого плану „500“, метою якого є в першу чергу стабілізація советської хаотичної економіки.

У зв'язку з лекцією С. Шаталіна чимало студентів і членів факультету ставили питання, багато дуже гострого характеру. Деякі дис-

(Закінчення на стор. 5-й)

В АМЕРИЦІ

КОНГРЕС ЗБІЖАЄТЬСЯ до прийняття закону, який вимагатиме від коледжів та університетів надавання майбутнім студентам та їх батькам інформації про градаційні оцінки випускників та кримінальну статистику в університетських містечках. Спочатку планувалося виказувати низкий рівень знань градаційно-атлетів. Пізніше, беручи до уваги різке збільшення оплати за навчання та федеральну допомогу школам, законодавці вирішили збільшити вимоги до вищих шкіл ЗСА. Зріст кримінальних злочинів, вбивств та згадувань викликали потреби включити їх статистику до повідомлень для відомості громадян. Не зважаючи на опозицію представників вищих шкіл, які вважають, що влада не повинна втручатися до таких справ, Конгрес збирається затвердити цей закон протягом наступних двох тижнів. Очікується також схвалення законопроєкту президентом Дж. Бушем.

ІЗ РОЗВИТКОМ КОМПЮТЕРНОЇ технології та копіювальної техніки зростає кількість фальсифікаторів, які зловживають здобутками сучасної науки для злочинних цілей. В стейті Міссурі поліція затримала двох фальсифікаторів, що з допомогою компютерів підробляли чеки, різні документи, включно з правами для володіння автомобілів. В Сан Франціско понад 200 осіб дісталися на міжнародну конференцію присвячену АІДС, завдяки фальшивим перепусткам, виробленим з допомогою компютеру. Але це зловживання компютерів може поступитися ще більшому зловживанню нових копіювальних машин, які відтворюють оригінал у всіх деталях та ще й в кольорах. Іх ще легше вживати для підроблення документів, як компютер, або лазерів друкарні.

КОНГРЕС ЗАПРОПОНУВАВ ПРЕЗИДЕНТОВІ НОВУ ФОРМУ БЮДЖЕТУ

Вашінгтон. — Закінчуючи черговий „спектакль“ двобою Конгресу з Адміністрацією президента Джорджа Буша у справі бюджету, Палата Репрезентантів запропонувала Президентові новий компромісний варіант федерального бюджету на 1991 рік за яким голосувало 250 конгресменів, а 164 проти. Новий проєкт задовільняє багатьох законодавців, але він все одно передбачає великі скорочення федеральних програм, включно з програмою Медікер, з тією різницею, що раніше Білий Дім домагався 60 біл. скорочення, а тепер обидві сторони погодилися на суму 42 білйонів.

Нова узгоджена форма бюджету все одно передбачає скорочення дефіциту у бюджеті на 42 біл. доларів, а на протязі п'ятих років — 500 біл. доларів. Властиво цієї амбіції федерального Уряду драстично зменшити дефіцит у бюджеті і тим самим підбити ґрунт для Республіканської партії та використати цей факт у чергових президентських виборах, був головною причиною „зудару“ між президентом Дж. Бушем і Конгресом.

Білий Дім, як виглядає, не мав іншої ради і Президент мусів підписати тимчасову резолюцію, яка упов-

новажнює Уряд витратити державні гроші закн буде прийнятий обидвома палатами Конгресу новий узгоджений бюджет. Це дає можливість Білому Дому вийти з фінансового імпасу і не наставляти проти себе громадян, які, принаймні багатьох з них, почали вже сумніватися у здібності законодавчих і адміністративних органів країни вести державними справами.

Новий бюджет є фактично досягненням демократичної більшості в Палаті Репрезентантів і Сенаті, — кажуть економічні спеціалісти. Очевидно, частина ліберальних республіканців підтримали цю форму бюджету, яка не позбавляє опіки американців пенсійного віку. Переговори ведуться далі, але Палата Репрезентантів прийняла голосами 305 проти 105 законопроєкт у справі фінансування федеральних агенцій, парків, музеїв та інших підприємств. Цю форму підписав пізно ввечерю з понеділка на відстороненому президенті Дж. Буші і тим самим припинив наростання невдоволення не тільки в обидвох палатах Конгресу, але також в цілій країні, бо як сказав конгресмен-демократ з Нью-Мексико Бил Річардсон: „Ми починаємо ставати посміхненим цілого світу“.

Жидівська поліція вбила 19 арабів

Єрусалим. — В результаті сутички з поліцією у східному Єрусалимі 19 палестинських арабів були вбиті і понад 150 поранені. Поліція відкрила вогонь по палестинцях після того, як вони почали кидати каміння в жидів, що молилися коло Стіни плачу. Голова ізраїльської поліції Яків Тернер назвав цю подію „безпрецедентною і гідною співчуття“.

За даними Палестинського агентства новин, кількість вбитих арабів становила 30 осіб, а поранених — 1,000. Один з помічників голови Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата обвинуватив Ізраїль в жорстокості і вимагав, щоб Рада Безпеки ООН осудила розстріл палестинців в Єрусалимі. Така кількість вбитих за один день — випадок небувалий за всю історію інтифади. Вважають, що приводом для чергових арабських заворушень були чутки про те, що арабів збираються виселити з Храмової гори, одночасно жидівської і мусульманської святині.

Багдадська газета „Аль-Тавра“ в редакційній статті заявила, що жакливе вбивство арабів у Єрусалимі не пройде без відплати і арабські народи напевне відомстяться за той страшливий злочин.

У СВІТІ

З УВАГИ НЕ ЗМЕНШЕННЯ нафтових резерв і загострення торговельної ворожнечі, уряд Йорданії зарядив цілий ряд суворих акцій, що мають на меті зменшити загальне споживання нафти на 20 відсотків. Почавши від минулої суботи, урядовий тиждень праці буде зменшено з шести днів до п'ятих. Крамники, підприємства, ресторани та інші заведення притримуватимуться обмежених годин, вилучні світла будуть також гасити в означених годинах, а урядові авта будуть вживатися тільки під час урядових годин. Якщо всі ці заходи не допоможуть скоро зменшити споживання нафти в країні, то Йорданія буде змушена розпочати приділи пального та піти на ще більш суворі скорочення.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ Кореї Ро Тай Ву усунув свого міністра оборони та шефа військової контррозвідки з уваги на мнимі оскарження, що військові власті країни незаконно слідкували за визначними громадянами. Речник президента заявив, що звільнення міністра оборони Лі Сан Гун та начальника командатури безпеки генерала Чо Хан Пунга було наслідком того, що президент Ву вірить, що „кожний хто заведе керування державних справ мусить бути за них відповідальним“.

ЗАСТУПНИК СОВЕТСЬКОГО міністра закордонних справ Юлій Квішінський передав представникові польського уряду в Москві гострого листа з протестом у справі демонтування в Польщі воєнних пам'ятників, побудованих у честь советських воєнків. Краківська міська управа недавно вирішила демонтувати та перетопити пам'ятник маршалаві І.С. Коневу і мабуть тому такий гострий протест уряду СССР. Однак заступник міністра закордонних справ нічого не згадує про те, що по цілому Советському Союзу статуї Леніна розмонтують і валать.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ запропонував Японії повернути два із чотирьох ними захоплених островів після Другої світової війни в 1945 році, бо саме ця справа нелегально захопленої території завжди стояла на першому плані офіційними чинниками, уряд цієї країни настанове на тому, щоб повернути всі чотири загарбані острови. Речник японського міністерства закордонних справ Таїзо Ватанабе заявив, що уряд Японії взяв до уваги пропозицію СССР, однак здає собі з того справу, що в майбутньому запровадиться на суворі та серйозні переговори в цій справі.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1993

svoboda ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays
Mondays and holidays by the Ukrainian National Association
Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)
Subscription: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members: 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make
check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
(201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Предплати на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНС \$15.00 річно. За зміну адреси — \$1.00
Чек, грошові ордери виставляти на Svoboda

P.O. Box 146 Jersey City, N.J. 07303

Страх перед зривом України

Історія не повторюється, але має паралелі. Маємо тепер сумну паралелю в історії новітньої мартирології України.

Осінню 1930 року українське революційне підпілля повело в Галичині акцію масових підпалів збіжжя на фільварках польських дідичів. Це була яскрава демонстрація проти польської колонізації на українській землі та взагалі проти тодішньої державної політики національної асиміляції, що її вели всі польські уряди в 1919-39 роках. Польський уряд у Варшаві налякався, що це початок повстання українців і повів паралельні двоякі репресії: масово арештував політично активних інтелігентів, включно з десятками українськими послів до варшавського союму та вислав сотню стаціонарних у Львові, «язловецьких» уланів на так звану пацифікаційну акцію. Із поліційними списками в руках їхали ті уклони від села до села і нищили майно кооператив та «Читальні Просвіти» та немілосердно били палицями свідомих селян. Десятки важко побитих селян і їхні родини звозили до українського шпиталю у Львові. 17 осіб померли на гангрени і її наслідки. Митрополит Шептицький поїхав інтерв'ювати до Варшави, але тодішній фактичний диктатор Юзеф Пілсудський не прийняв його, думаючи, що це підірве авторитет Митрополита Андрея, що виявився грубою помилкою. Українській пресі не вільно було про це писати, але справа набрала міжнародного розголосу. Ту «пацифікацію» за кілька тижнів припинено. Єпископ, пізніший архієпископ Іван Бучко, заявив з проповідницького собору св. Юра: «Держава, яка б'є до крові і смерті своїх громадян — не може втриматися». Не арештували його тільки тому, що боялися масових заворушень, бо Владика Бучко втілював величезну популярність, як і Слуга Божий Андрій.

На неділю 30-го вересня, сподівалися приїзду до Києва десятків чи сотень тисяч патріотів на величезну демонстрацію проти визвольного руху України. У минулу неділю, 30-го вересня 1990 року, радіостанція «Нью Йорк Таймсу» передала о год. 10-ї вранці — між іншими новинами вістку: «У Советському Союзі уряд вислав до столиці України Києва танки, війська, щоб не допустити до масової демонстрації, яка вимагала би більшої свободи. Уряд рішив вжити навіть силу». Паралелю дуже ясна: коли імперія хоче збройною силою здавити мирну демонстрацію своїх громадян, обурених безперервним московсько-большевицьким режимом, всупереч усім деклараціям Горбачова про демократію і децентралізацію влади — то це доказ не сили, а слабости цієї імперії.

Міхail Горбачов використовує догідну для СССР міжнародну кон'юнктуру щоб вжити своє «право» — проголосувати без окремої згоди Верховної Ради винятковий стан будь-якої республіки Союзу та вислати туди війська. Криза в обширі Перської затоки за головування тепер Едуарда Шеварднадзе в Раді Безпеки ООН поставили на перше місце кончентність співпраці ЗСА і СССР. Всі інші проблеми відійшли на задній план. Але це не значить, що Міхail Горбачов може завернути історичний годинник назад до епохи Сталіна і його наступників. Ні кіта Хрущов, «розвінчав» Сталіна, але вислав на Мадярщину танки для здавлення тамошньої революції дармащо ту революцію очолював генеральний секретар Компартії Мадярщини Імре Надь. Револуцію здавлено танками, Імре Надя підступом зманили на «переговори», арештували і розстріляли. Але це було в 1956 р. А в 1989 р. його тіло перевезли на Мадярщину і похоронили з парадом, як національного героя. У цьому році на вимогу мадярського уряду у Будапешті Москва відкликує вже частинами свої війська.

Якщо б сьогодні 50 мільйонів українців мали цю національно-державну свідомість, що її мали мадари тому 34 роки чи як виявили в минулому і цьому році литовці, то мабуть Горбачов при всій своїй аrogанції зачукався б перед висилкою танків до Києва.

Все одно — перевести в будь-якій республіці, зокрема в Україні, таку масаку як на Мадярщині у 1956 році — неможливо. Завеликий простір, завелика нація і завеликий ризик втрати на Заході опінію країни, яка хоче бути в Європі. Казав мудрий галицький селянин: «Пережили ми панщину, переживемо і конституцію». Керівники визвольного руху в Україні — оптимісти. І ми — також.

Центральні газети советської столиці приділяють багато уваги подіям у Кремлі, друкують репортажі з сесії Верховної Ради СССР, промови тощо. Політичні коментатори газети «Московские Новости» з 23-го вересня пишуть про різні маневрування президента Міхaila Горбачова та про нові укази, справжню мету яких годі розгадати.

Наприклад, у статті доктора юридичних наук, начальника катедри московської вищої школи міліції Сергія Вішна розповідається, що згідно з рішенням з'їзду народних депутатів про відокремлення партійних функцій від державних президент Горбачов видав указ «Про реформування політичних органів Збройних Сил СССР, військ КГБ СССР, внутрішній військ МВС СССР і залізничних військ».

Такої реформи громадськість чекає давно, але ж даний указ лише приписує військовим відомствам «виробити проект», тобто самим визначити, як їм функціонувати далі. Президентський указ зобов'язує реформувати політичні органи, щоб перетворити їх на «військово-політичні органи, які б проводили державну політику оборони й безпеки СССР, виконання й соціальний захист військовослужбовців». Така реформа не обіцяє деполітизації

Наталія Осока

НОВІ ПОЛІТИЧНІ КРОКИ ГОРБАЧОВА

військ, бо зміниться лише назва, замість політичних органів будуть військово-політичні, а функції залишаться ті ж самі.

Отож автор статті справедливо зауважує, що у правовій державі громадяни повинні мати певність, що люди у військовій формі захистять їх незалежно від партійних симпатій.

Інші коментатори звернули увагу на те, як М. Горбачов зареагував на прийняття 16-го липня декларації про державний суверенітет України, у якій затверджено необхідність створення республіканських збройних сил М. Горбачов не відгукнувся жодним словом на цю подію, але 25-го липня видав указ, який забороняє створення республіканських збройних формувань, хоч насправді у республіках Прибалтики, Кавказу й Середньої Азії національні збройні формування з'явилися давно, відразу після того, як стало видно, що на захист військ спієних советських військ населення розраховувати не може.

З приводу цього президентського указу народний депутат СССР і РСФСР

Галина Старовойтова висловила думку, що коли проекти нового союзного договору лише обговорюються, то ще невідомо, які саме функції республіки вирішать делегувати центрові, отже невідомо чи повинні рішення про військові формування залежати від майбутнього договору.

У статті «Кому служити в формі» С. Віцин пише: «Якщо визнання політичного плюралізму не тактичний хід, не гола декларація, то має з'явитися указ про ліквідацію КПСС у Збройних Силах, МВС, КГБ, і інших правоохоронних органах. Але ж цього не відбувається».

Справді, КПСС продовжує здійснювати жорстке контролювання всіх збройних формувань, органи КГБ фактично підкорюються тільки ЦК КПСС, а керівники КГБ як у центрі, так і в республіках, як правило, є членами Політбюро Компартії, отже й вони й служать.

Ще одна журналістка «Московских Новостей» Людмила Тельєн у статті «Політична драма на фоні ринку» описує події у парламенті 11-го вересня, коли

народні депутати СССР завили про свій намір «бути не лише виконавцями, але й співавторами» здійснюваної драми. Засідання парламенту того ранку відкрив прем'єр Ніколаї Рижков, однак сподіваний доповіді про нову програму переходу до ринку депутати не почули. Натомість голова уряду піддав нищівній критиці проекти суперників, не ознайомивши присутніх ні зі своїм пляном реформи, ні з жодним із згаданих ним у доповіді викликів, що, зрозуміло, викликало подив і роздратування членів парламенту. Нічого не прояснило і подальші події. Як розповідає Л. Тельєн, «Міхail Горбачов повідомив зібранню, що узгоджений варіант буде представлений наступного дня. Потім академік Шаталін пояснив, що це на 99 відсотків варіант 'його' групи. І, на решті, під кінець засідання сам президент визнав, що віддає перевагу проєктові Шаталіна. Трохи пізніше на пресовій конференції Рижков оцінив цю заяву як несподіванку...».

Фактично це було визнання, що між Рижковим і Горбачовим, існують розбіжності. Крім того, стало ясно, що велика політика, як і раніше, здійснюється поза парламентом. Зрозу-

(Закінчення на стор. 6-й)

Юрій Р. Рибак

ЗАТРИМКА ВУЛИЧНОГО РУХУ

дорозі не завжди йде у забуття. Згідно, бо, з психологами вплив постійної затримки вуличного руху викликає у водіїв нагладну інтенсивність, яку не дається мірити кількістовою методою, що примінюється до довільних чи економічних країн. Довгі медичні спостереження виявили, що ізда під час години напливу частіше пов'язана з творчими шлуночковими виразами, болями карку, збільшенням тиском крові та активнішим діянням серця. Можна теж заважити, що водіїв жалуються на зменшену продуктивність у праці, напруження родинних як і загальноособистих відносин.

Коли ж узяти паливо автомобіля, то воно теж збільшує глобальне розгрівання-форміацію кислотного дощу та міське зашкідження довкілля головно руйнування будинків, пам'ятників тощо. У Римі добре згадують день 14-го грудня 1984 року — «чорну п'ятницю» саме під час різдвяних закупів, коли падав сильний дощ, а автобуси страйкували. Затримка руху тривала цілий день і багато водіїв заплакали життям, відихаючи надмір спаленої газоліни.

І все можна б контролювати, коли б і не це, що кількість автомобілів у світі зростає до 300 мільйонів, себто шість разів більше ніж сорок років тому. А що буде у найближчій майбутності?

У самих ЗСА, які мають найбільшу колекцію скупчених міст, уряд обрахував, що нинішнє число всіх родів автомобілів становить 180 мільйонів і подвоїться за 30 років. А вислід? Вислід такий, що кошти палива збільшаться, а продуктивність праці зменшиться.

Зважмо, що нині на самі затримки вуличного руху люди втрачають понад півтора біліони годин, а коло три біліони галлонів газоліни, себто майже 4 відсотки народної консумції втрачені. Бо йдуть безлічно у повітря... Зростає кількість автомобілів заторкає і нафту, бо її резерви висчерпуються, а нові невислі заповнення — у висліді кожна миля коштуватиме більше.

Очевидно, що затримку вуличного руху можна б згадити розбудовою все більше та більше доріг чи постійно поширювати міські вулиці. Цей же погляд має, однак, своє застереження. Зважмо тільки, що у світовому масштабі прийняти менше одну третину пересічної площі міста вже зайняли вулиці та паркувальні площі. У самих ЗСА десять відсотків орної землі вже покрив асфальт. І коли так продовжувати забираючи врожайної землі та перемінювання її в нежиток — бож на дорож нічого не дається вирощувати, — то аграрний сектор економіки

зустріється з дилемою зменшення посівної площі. Правда, що тоді буде змога їхати швидко, однак зовсім несподівано платити за хліб більше. А що станеться, коли хліба для населення забракне, бо менше стане поля?

Тому кожний старється тому запобігти. Ось до роз'язки вуличного руху долучається і технологія, яка має намір застосування комп'ютерських здобутків облігати їзду при допомозі інформації і регуляції руху. Вже навіть введено в життя експериментування різних систем, однак суцільне здійснення натрапляє на перепони зі сторони міської уряду, що не має потрібних фондів для реалізації цих задумів. Остаточні знахідки цієї проблеми руху зважати, що найдешевійшій засіб роз'язки затримки було б перейти до масового подорожжування і змінити годину праці, себто, щоб усі не починали та кінчали працю у точно тому самому часі.

У нерозвинених країнах проблема транспорту знайшла на роздоріжжі, бо автомобіль для багатих — це символ прогресивної спільноти, а для бідних залишилося продовжувати незмоторизований спосіб, що зживали відвіків. У висліді подиктована тут конечність сумішя родів транспорту — це раціональна роз'язка проблеми, однак вона не виключить створення можливості затримки вуличного руху, коли часто забагато людей на дорож.

І.К.

Парафіальні „книги“

„Українська православна катедра св. князя Володимира в Нью Йорку“, пропам'ятна книга з приводу 60-річчя парафії (1926-1986) Нью Йорк.

Майбутній дослідник, працюючи над історією українського церковного життя у ЗСА, зокрема над історією Української Православної Церкви, натрапить на майже непоборні труднощі. Виявляється, що немає спеціалізованих цілеспрямованих церковних бібліотек і архівів, немає наукових монографій та фахово оформлених спогадів, листувань і схованих на магнітофоні устних свідчень. Не мають монографій окремі українські храми в Америці, немає описів головних кладовищ, між ними й славного кладовища у Бавнд Бруку, Н.Дж., що його заслужено величають Пантеоном.

Невідомо, чи доведеться колись зібрати всі числа таких важливих для історії церков періодичних видань, яким для історії Православної Церкви є журнал „Дніпро“, що виходив до 1950 року й закріпив на своїх сторінках забуті вже і не досліджені давні церковні події.

З прибуттям нових імігрантів, у 1950 роках почали з'являтися короткотривалі нові церковні видання Православної Церкви. Втримався досюгідний журнал „Українське Православне Слово“, доступний дослідникам своїм „Показником“, який охоплює перші 30 років публікування „УПіСлова“. Однак і цей журнал неспроможний подавати повного літопису життя багатьох, особливо малих, парафій. Чудовий показник часопису „Свобода“ розкриває перед дослідником доступ до дій українців (та й не тільки українців) в Америці, але й там надто мало про події в окремих скупченнях імігрантів.

Частково рятують справу пропам'ятні книги, себто зовнішні збірники деяких, — найчастіше у великих містах, — церковних громад. Такі збірники опрацьовували, звичайно, з нагоди помітних річниць існування парафій. Багато подібних публікацій уже зібрано в бібліотеці Дому української культури в Бавнд Бруку, а також у відомих українських і неукраїнських книгозбірнях в Нью Йорку, Клівленді, Вашингтоні, Кембріджі, Стемфорд, Міннеаполісі, Чикаго. Такі ювілейні видання звичайно охоплюють не тільки історію своєї парафії, але й загальні церковні події.

Найсвіжіша, й либонь найповніша, такого роду публікація вийшла недавно у світ для відзначення шістдесятріччя існування нью-йоркської православної парафії св.хв. Володимира. Змістом, мовно-правовисною сторінкою, рясністю

ілюстрацій, друкарською технікою ця „Пропам'ятна книга“ дорівнює найкращим подібного роду публікаціям. Книга вирізняється й дбайливо виконаною, — з цікавим, невтертним зображенням кн. Володимира, — обкладиною мистця Миколи Голодика.

У складі редакційної Колегії, до самої його передчасної смерті, був досвідчений журналіст і книгознавець Р. Маланчук.

Найзмістовіша у збірнику стаття „Шістдесятліття нашої парафії“ (стор. 35-50). Ілюструють статтю світліни парафіяльного управління, священно і церковнослужителів та різних урочистостей. Фотографії (хоча й не усі) мають необхідні „метрики“, — датування і позначення зображених осіб — хоч технічне виконання репродукцій незадовільне. У трьох розділах головної статті подано історію парафії, яка спочатку (1926 р.) мала храм при вул. 14-й, звідки після непорозуміння і судових процесів, продавши свої будівлі, перенеслася на вул. 82-гу, де її великий храм нині титулюється катедрою ньюйоркського списку. До катедри приписана польова церква у Смерсеті, Н.Дж., і волячка церква-пам'ятник у Кергонсоні, Н.Й. Про що церква-пам'ятник у Збірнику вміщено окрему статтю її фундатора, полк. Петра Войновського. На своїй землі в Смерсеті, Н.Дж., парафія катедри здвигла від 1981 року оселю для літніх, — п'ять домів на 60 мешканців, — що її вже завершується.

Основну статтю доповнює опис святкування ювілею парафії та згадки про заслужених церковних діячів, які працювали для парафії. Розділ „Відійшли від нас у крайній світ“ подає у групах: „духівництво, військовики, науковці, мистці й письменники, громадські й політичні діячі, професіоналісти, парафіяни“ список померлих у роках 1976-1986 членів парафії. Якщо б у „Книзі“ був ще й список народжених, новоприбулих та цих хто вийшов, у інші місцевості родин, та такі дані були б радо використані соціологами й істориками у дослідженні над внутрішньою міграцією і розв'язком чи й запізненням українських громад у великих містах Америки.

Окремі статті присвячено протопроповіді Левові Велесовському, Несторові Городовенкові та Василеві Завітисевичеві.

У глосіївності творчості мистців вводить блискачу студія Василя Барки („Знак

(Закінчення на стор. 6-й)

Марія Клячко

ПОДОРОЖ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ДО ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ І АМЕРИКИ В 1920-23

II.

Митрополит Шептицький був не всилі стримати репресій польського уряду, направлених проти Греко-Католицької Церкви. Не міг він також продовжувати зі Львова місію акцію в Росії. Будь-які спроби покращити національну ситуацію також не приносили жодного успіху. З огляду на це, Митрополит попросив польський уряд видати йому паспорт на виїзд закордон, на що і отримав дозвіл тодішнього міністра закордонних справ Є. Сапіги.

Як тільки польські єпископи довідалися, що Митрополит Андрей виїхав до Риму, то що там буде мати можливість довідатися, які вони слани на нього доноси, архієпископи Сапіга і Теодорович також поспішили до Риму.

Головне, проти чого вони протестували, було те, що Митрополит Шептицький самовільно, на їх думку, започаткував Російську Греко-Католицьку Церкву та установив єскархат, а також інтронізував у Києві єпископа Боцяна.

На аудієнції у Папи Бенедикта XV Митрополит Андрей пояснив Святому Отцю, що він діяв на підставі повноважень, наданих йому Папою Пієм Х, щоб провадити місію в Росії та назначати єскархат і представити на це відповідні документи. Прочитавши перший документ за підписом свого попередника Святого Отця сказав: „Вистачить, я вірю, що Ви маєте і інші документи“. Після переговорів, Папа знову сказав: „Моїм бажанням є мати всіх католиків, а не латиників“. Він підтвердив усі повноваження, надані Шептицькому його попередником.

Члени польського посольства при Ватикані і польські єпископи старалися переконати Ватикан, що наміри Митрополита Шептицького об'єднати несприятельно Православну Церкву з Римом є шкідливі і небезпечні для Польщі і для Вселенської Церкви. На їх думку, Като-

лицька Церква повинна бути тільки латинського обряду, бо греко-католицька має націоналістичне забарвлення, а Митрополит Шептицький має нібито промісцькі тенденції.

Як би у відповідь на всі ці закиди, Митрополит Шептицький на запрошення „Instituto Orientale“ в Римі 17-го лютого 1921 року виголосив промову на тему: „Роль монашества в проблемі Уніті“, в якій заохочував до місії праці, підкреслюючи, що не може бути мови про латинізацію Сходу, бо поминаючи схизму, грецьке християнство не є щось менше, як римське.

Митрополит Андрей трічч був на аудієнції у Святошого Отця, після чого Папа, напевно, краще зорієнтувався про стан українського населення в Східній Галичині. 24-го лютого 1921 року Папа Бенедикт XV написав листа до Митрополита Шептицького, із співчуттям і повним розумінням Папа згадав про страждання українського народу і просив Бога „аби в своїм милосерді зволив по тих тяжких пробах згаснути на той героїчний народ, котрий стільки зумів витерпіти задля збереження свого обряду, що є рівночасно заборолом його національності“. Папа підкреслює, що він постійно старався допомагати руському народові і навіть вислав папського візитаора отця Джованні Дженоккі, хоч його „не допустили до благородного народу“. Очевидно тут йде мова про те, що польські власті не допустили отця Дженоккі до Львова. Згадуючи, що на прохання Митрополита Андрея, відкривається Руська Колегія, Папа закінчив свій лист побажанням щоб сповнялися слова Папи Урбана VIII: „Сподіваюся, що через Вас, мої Русини, Схід навернеться“. Тоді ж Папа призначив одним мільйон лір на Руську Колегію, а сто тисяч лір для потерпілих від війни у Східній Галичині.

Цей лист Папи не сподобався полякам. Польські єпископи і члени польського посольства намагалися не допустити публікації його в „Acta Apostolicae Sedis“. Однак, під загрозою Папи змінити редакторів, лист був опублікований в травні.

Тут варто підкреслити також, що під час свого перебування в Римі Митрополит Андрей не тільки дістав підтвердження усіх своїх попередніх повноважень щодо діяльності в Росії, але й був призначений візитаором від Конгрегації до Бразилії і Аргентини. Йому видали дипломатичний паспорт з повноваженнями дипломатичного представника Ватикану і дали завдання провести канонічну візитацію греко-католицьких церков в цих країнах. Підтвердження повноважень в Росії, призначен-

ня візитаором, лист Папи і фінансова допомога Руській Колегії та потерпілим у війні були для Митрополита Андрея великою моральною підтримкою.

Пологодивши справи в Римі, Митрополит виїхав до Бельгії, Голландії і Франції. Мета його поїздки була подвійною. Він виголошував промови в справі поширення місії на Схід, намагався переконати в тому, що його можна приєднати до Вселенської Церкви не латинізацією, а тільки через східний обряд. 14-го січня 1963 року отць Поль Меїє тодішній Провінційний Єзуїт східного обряду, а пізніше ректор Russicum в Римі і один з творців Ватиканської „Ostpolitik“, написав до автора цих рядків: „Я мав 16 років в 1921 р., коли преподобний і святий Митрополит Шептицький приїхав до Брюсселя, де виголосив лекцію“. В цих спогадах на чотирьох сторінках отць Меїє визнає себе послідовником і великим прихильником Митрополита. Далі він пише: „Я переховую його реліквії, листи і документи, які свідчать, що підхід Митрополита до проблем був творчим та конструктивним. Я ніколи не читав жодного слова ненависті в його писаннях“.

Другою метою його поїздки були зустрічі з представниками урядів. Так, наприклад, зустрівшись з президентом Франції Аристідом Бріандом, Митрополит залишив йому меморандум датований 14-им липня 1921 року, в якому представляв дійсний стан населення та просив справедливо розв'язати справу Східної Галичини, як самостійної держави, а не, „щоб (населення) були признані права тільки національних меншостей“. Про цю зустріч Митрополита Андрея з президентом Бріандом в Інституті Сікорського у Лондоні є дуже цікавий звіт працівника польського посольства в Парижі М. Замойського. Він з незадоволенням пише, що присутні на цій зустрічі висловлювалися, що „Шептицький не є політиком, а тільки апостолом, глибоко пов'язаним з Україною; метою його подорожі було і є знати тут і в Америці допомогу для України — релігійну і фінансову“. Члени польських посольств затримували виступами та зустрічами Митрополита Андрея і прихильними статтями в закордонній пресі, як наприклад, в „La Croix“ за 15-те листопада. Вони почали остерігати урядові чинники у Варшаві, щоб звернули увагу на те, що вже навіть французьке духовенство критикує поведінку польського латинського кліру у відношенні до українців греко-католиків.

Продовження буде

СТОРИНКА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

Роман Гавриляк

ТУІА СЬОГОДНІ

Наше Т-во знаходиться тепер вже у п'ятому десятиріччя свого існування тут в Америці, і тому варто би зробити деякі підсумки, перекласти спробу аналізу пройденого шляху, та глянути на наші перспективи майбутнього. Впродовж свого існування наше Т-во пережило періоди розквіту та занепаду у своїй службі для нашої громади та української громади в загальному. Наші завдання та зацікавлення змінялися з часом та в залежності від обставин, як також політичного клімату. На початку наші члени мусили себе пристосувати до змінних вимог виконання своєї професії у новій країні. Вони приїхали сюди, разом з великою хвилю політичних емігрантів, під час „Великого існу" з наших земель, коли там запанувала знова червона влада після Другої світової війни. Прибули вони до цієї країни з європейськими дипломами та таким же способом думанням і виконанням праці. Треба було пристосуватися до нових обставин, навчитися дещого нового, але також внести свої корисні елементи, привезені зі „старого" краю, в інженерну професію тут. Цей період пристосування тривав декілька літ, і наші інженери вивчалися з цього без проблем; всі вони впадали на працю за своїм фахом, а дехто навіть відразу з великими успіхами. Наше Т-во зразу створило для своїх членів форум для виміни інформації щодо професійної праці, також стало для них живим товариством, осередком. Наше членство швидко зросло, створено відділи Т-ва по різних містах Америки, і у відносно короткому часі воно досягло найкращого свого розвитку. Тоді ми почали публікувати журнал „Вісті Українських інженерів", що й продовжуємо до сьогоднішнього дня. Цей журнал є, оскільки нам відомо, що й донині, єдиним українськомовним журналом у світі. Як знаємо, через відому русифікаційну політику Москви майже всі наукові та технічні публікації в Україні є друковані мовою російською. Наше Т-во влаштувало численні наукові конференції з різних ділянок інженерної професії, даючи цим змогу членам доповідати про найкращі висліди своєї дослідної праці та про свої досягнення. Якщо йдеться про товаришеске життя, то заведено традицію балів дебютанток, які імпреси влаштовували наші відділи по своїх осередках, ці бали стали головною імпресою карнавалу.

З часом, однак, членство нашого Т-ва змінилося дещо через доплив інженерів, які покинули свої студії вже тут в Америці, і які допомогли дещо достосувати нашу діяльність до їхніх потреб. Нашу діяльність перенесено до престижних приміщень Українського Інституту Америки, і ми наблизили платного працівника до нашої бібліотеки. Однак, в основному, наша діяльність залишилася незмінною, та йшла далі попереду шляхами. В пізніших роках, коли старші члени або відходили на заслужену пенсію, або залишали нас відходячи у кращий світ вічності, наше Т-во знало деякого занепаду. Нова генерація молодих інженерів, народжених вже тут, не була достатньо вмотивована вступати в члени нашого Т-ва, і їхнє число у рядках Т-ва було відносно невеликим. З причин відходу старших інженерів і браку зацікавлення серед молодших, наше Т-во попало в деяку кризу. Стало важко знайти охочих зайняти діловодство в головній управі та в управі відділів. Однак діяльність Т-ва продовжувалась, головне завдання послідовності давніх ентузіастів.

У дальшому, завдяки напольгивній праці та талантові попередніх голів Т-ва та їхніх співробітників з Головної управи, вдалося кризу усунути і притягнути

Для кожної української людини, що живе в англійськомовних країнах, потреба доброго англійсько-українського словника очевидна, велика і дечка. На жаль, хоч від кінця II світової війни на еміграції появилось декілька англо-українських словників, вони сьогодні застаріли (напр. Лева і Вербяного з 1947 р.), якісно незадовільні (напр. І. Саластина з 1956 р.) або, як словники „шкільного типу", неповні (словник М. Дейко та ін. з 1979 р.). Словник В. Ниньовського з 1985 р.). Для авторів, журналістів та перекладачів потрібний словник якнайбільшого об'єму, який містить би сучасну англійську лексику.

У нашій батьківщині за 45 років від закінчення війни появилось тільки два англо-українські словники: словник М. Подвезька з 1948 р. і словник М. Подвезька і М. Балли з 1974 р. Перший з них має близько 50 тисяч слів та виразів, другий — 65 тисяч. Для порівняння американський сучасний тлумачний словник широкого вжитку містить 90 тисяч реєстрових слів чи гасел („Masmillan Contemporary Dictionary", New York — London, 1979). Знову з найбільшого англо-російського словника „Большой англо-русский словарь", за ред. І. Гальперина (1977 р.) має 150 тисяч гасел плюс доповнення на 12 тисяч гасел (1980 р.). Ці дані ілюструють яка бідна була англо-українська лексикографія в роках „застою".

Хоч маємо оце 5-й рік „перевидови", досі не бачимо в лексикографії УРСР ніякої поправки ні посиленої діяльності. Навіть словник Подвезька і Балли з 1974 р. перевидано не в Києві, але в Канаді Канадським Інститутом Українознавчих Студій, за дозволом Києва. Тут треба відзначити, що цей єдиний відносно великий англо-український словник не є насправді оригінально українською працею. Добре прихований усе факт, що це в дійсності є „Англо-русский словарь" В.К.Мюллера з 1966 р., в якому укладачі перекладали російську частину на українську мову та скоротили реєстр на 5 тисяч гасел. А що англомовні джерела цього російського словника походять ще з 1933-1958 рр., то словник Подвезька і Балли не містить зовсім англійської лексики останніх 35 років. Що більше, через те, що цей словник охоронений правом „копірайт", його до недавня не передруковували в діаспорі. Зате перший, ще гірший і більше застарілий Подвезьків словник з 1948 р. такої охорони не мав. Його передруковано в ЗСА кілька разів, і цей античний, і бідний але гарно опрацьований англо-український словник став стандартом в українській діаспорі. Він і досі є у продажу.

Ми розглянули цю невелику ситуацію з англо-українськими словниками тому, щоб з цієї перспективи показати задум, що зродився у підписаного багаторіч тому, і який нині великою мірою здійснений завдяки співпраці і фінансуванню Т-ва Українських Інженерів Америки. Це була думка опрацювати доповняльний і виправлений (корективний) словник до Подвезькових словників. Про потребу доповнення реєстру новою лексикою ми вже говорили. Необхідність виправлень мови, а зокрема термінології підсовєтських словників очевидна, коли взяти до уваги факт, що в УРСР, почавши від 1933 р., українську мову (лексичку, синтаксичку, морфологію), термінологію та правопис піддавали нещадній, методичній русифікації. Термінологічні словники, які видавала Українська Академія Наук з 1928-1932 рр., так „деукраїнізовано", що в деяких з них 60 відсотків термінів замінені російськими в українській формі або кальками російських слів.

Цей задум доповнити і виправити (зокрема „реукраїнізувати") офіційний англо-український словник почав підписаний здійснювати, коли то в 1973 р. почав у „Вістях українських інженерів" виходити частка мого „Вибірковий англійсько-український словник з природознавства, техніки і сучасного побуту". Не вважаючи на всякі труднощі, друк словника продовжувався 17 років і закінчився у випуску „Вістей" за січень-червень 1990 р. Словник друковано у дуже несприятливих умовах. Його реєстр вимагав кількох різних шрифтів, наголосів, особливих знаків, на які друкарні

ім. Шевченка. Історично НТШ було зацікавлене у справах української термінології (а більшість реєстру словника, це саме термінологія), а також віднолене НТШ у Львові підкреслює у своїй програмі заяві важливість термінологічної праці. Маємо надію, що пертракції двох товариств, що ведуться вже кілька місяців, принесуть добрий результат і видання словника під назвою „Повною парую" вперед.

Наприкінці треба сказати, чому в заголовку статті ми назвали проєктоване перевидання „словником для всіх". Хоч уточнена назва словника „Англійсько-український словник вибраної лексики (природничої науки, техніки і сучасного побуту)" вказує на спеціалізований характер видання, широкий діапазон тем повинен дати щось корисного і цікавого кожній інтелігентній людині. Під природничими науками ми знайдемо там назви найпоширеніших рослин і тварин, частин тіла, терміни з біології, географії, науки про довкілля, найпоширеніші хімічні назви. У царину техніки входить сьогодні актуальні терміни ядерної енергії і техніки, комп'ютерної техніки, астрономії. Широка категорія сучасного побуту включає назви від кухонного електростаткування до аудіо-і відеотехніки. Ця категорія включає також низку нестандартних загальноючових слів, які поширені в сучасному побуті, а яких читач не знайде в інших англо-українських, а навіть в інших двомовних словниках (англо-російських, англо-польських), якими український перекладач змушений часто користуватися. З огляду на це розмаїття тем не буде перебільшенням сказати, що „Англійсько-український словник вибраної лексики" буде потрібний і корисний не лише для інженерів і працівників пера, але для кожного, хто читає сучасні англомовні видання і бажає перекласти прочитане рідною мовою. Друкуючи цей словник, Т-УІА вийшло поза професійні інтереси, а здійснює щось потенційно корисне для цілої української спільноти. Успішний передрук словника є, однак, конейний, щоб досі витрачений час, труд і кошти принесли дієву користь українцям у розсянній і в батьківщині.

Під час пору найбільш пекучою проблемою є придбання фондів на перевидання словника. Бюджет Т-УІА перетяжений витратами в зв'язку з нав'язанням професійних контактів з інженерами і науковцями України. Товариство активізувалося у проблемах стандартизації української абетки в комп'ютерній техніці. Не маючи змоги самотужки видати словник у належному оформленні і тиражі, Т-УІА звернулося за фінансовою допомогою до Наукового Т-ва

Богдан Чайківський

ВЧОРА, НИНІ, ЗАВТРА — ДОНБАСУ

День 11-го липня всі соціальні газети назвали „політичним мітингом". В ньому брали участь не лише шахтарі Донбасу. Про це свідчили лозунги і плакати: „Металомонтажники повинні підтримувати політичні домагання шахтарів", „ДПО-Точмаш: шахтарі, робітники заводу з Вами". Подібні плакати, телеграми і особисті звернення, що їх зустрічали страйкуючі оплесками. Солідаризувалися з ними і робітники „Азовсталь" в Маріуполі, далекосхідні рибалки, працівники залізничного району у Львові, міліція у Ровеньках, автотранспортники і автобудівники в Москві, Метробуд в Ленінграді, суднобудівники в Горькому, металурги і портовики Норильська, Баку, Тернополя та інші міста. Навіть вояки однієї частини, де під телеграмою солідарності було 35 підписів. І море синьожовтих прапорів. Робітники наглядно побачили, що добути економічні права можна лише в політичній боротьбі і то на цілому фронті у широкій країні. Цей день був початком нового етапу робітничого руху, де політичні і національні проблеми стали рішальними. Союзний уряд повинен піти у відставку, націоналізувати все майно компаній, викинути парткомі з підприємств, організацій та установ, деполітизувати армію, МВС і КГБ, дошкільне виховання та народну освіту — це згубна рішення прийняті 11-го липня в Донецькому. ... Ми вимагаємо створення нового уряду, в якому мають бути представлені всі сили суспільства — тільки уряд народної згоди може одержати кредит довіри для рішучих кроків щодо виходу країни з кризи. ... На мітингу присутні представники 46 підприємств. У Донбасі страйкує 141 шахта, з них у Донецькому 12. ... Подібні мітинги проходили різночасно і в інших містах Донбасу. У звідомленнях зі східного Донбасу — Луганського кореспонденти київської преси назвали мітинги 11-го липня „лекотінням магів". І дійсно цілий цей район був вульканом. В Крайнодоні, починаючи з другої зміни, стали всі шахти. Тон мітингуючих зростає з години на годину. Всі політичні домагання Регіональної спілки шахтарів Донбасу було вповні підтримано. До них у різних містах додано і деякі локальні. Наприклад, непогодження, щоб генеральний секретар КПСС був рівночасно і президентом Союзу. Вимога передати будинок міської партії робітничою комітетові, звільнення головного директора та начальника ОРС вузькоколійного об'єднання. Рішенням для виконання тих рішень назначено 1-го вересня. В західному Донбасі, Дніпропетровська

область, питання про односторонній страйк рішався загальним, тайним голосуванням. У висліді більшість шахтарів рішила не працювати 11-го липня, а мітинги відбули в містах Павлограді, Тарновці та Першотравненському. Всі шахти „Павлоградуголь" перестали працювати. 5,000 шахтарів взяли участь в мітингу у Павлограді. Крім політичних домагань, як в Донецькому, домагалися розв'язати не тільки союзний уряд, але і Верховну Раду, а їх функції передати Президентській Раді, що її в склад повинні увійти голови Верховних Рад союзних республік. Висловили невдоволення уряду України В.А. Масолу і вимагали, щоб його переобрати. До 1-го серпня перевести деполітизацію підприємств і викинути з території шахт парткомі і комітети комсомолу. Проголосити Донецько-Придніпровський район зоною економічної нужди та створити спеціальний економічний фонд. Прийняти новий закон про вибори рад і про можливість відклику народних депутатів. Провести найдалше до двох літ вибори до всіх рад. Відновити повну і безпосередню телевізійну передачу нарад Верховної Ради України. Видати газету „Західний Донбас" у повне користування Міської Ради. Перевести не пізніше, як у вересні засідання за круглим столом представників влади і шахтарських колективів. Невиконання всіх цих вимог до 1-го вересня приведе до загострення політичної ситуації в країні та до нового страйку.

Всі ці вимоги шахтарів відбувалися на тлі т.зв. пережувального страйку гірників. В самому Донецькому не пішло в шахти біля 30,000 робітників. Не видобуто 146 тис. тонн вугілля. Політичні настрої шахтарів Донбасу відбилися на загальній продукції шахт. Від 1-го до 11-го липня Донецька область не додала понад 400,000 тонн вугілля, в першій половині цього року 5 міль. тонн менше, як в минулому у році (за цей час). Про це говорили в закритті для загальнобудинку Обкому КПУ на зустрічі з кореспондентами совєтської та чужої преси ввечері 11-го липня члени Донецького обкому. Один з них так сформулював мітинг шахтарів на площі перед будинком: „Це не є страйк в обороні прав робітників, це є — антикомуністичний шабаш". Цього самого вечора організатори страйку назвали день 11-го липня акцією за „департизацію суспільства". Слова гучні, але суть їх одна: викинути КПСС з політичного життя совєтського суспільства. За словами провідних осіб страйку, Болдырева і Колосницького, дальшу форму боротьби шахтарів.

(Закінчення на стор. 6-й)

СЛОВНИК ДЛЯ ВСІХ

Анатоль Вовк

Ідеї та поняття. На його думку, цього роду талант притаманний для геніяльного успісблених та творчих умів. Його перевага над іншими математичними талантами ґрунтується на вмістості подавати найбільш складні математичні поняття, у виді графічних зображень.

Але найцікавіше те, що його графічно мистецький талант — не вивчений, але природний. В часі відвідин університету Принстон, проведено з ним інтерв'ю, в якому він дослівно заявив, що він бачить чітко в своїй уяві деякі деталі нашого фізичного світу. Згідно з його інтерпретацією, основні закони природи такі потужні, що ми ледь можемо уявити собі їхню силу. Траєкторії чи пак шляхи нашого життя та всі порухи нашого тіла, до певної міри зумовлені цими законами. З цього приводу кожне наше переміщення в просторі проходить в межах дуже вузьких каналів. Як індивіди ми такі малі, що можемо бачити тільки невеличкі фрагменти цього великого світу, але наші уми не в силі зрозуміти всіх його деталей. І тому його зображення слід вважати не як аномальне сприйняття чи спрощення, а радше, як філософічну інтерпретацію впливу невидимих процесів на наш фізичний світ.

І так, Тома Банчов, проф. математики Браун університету в провіденс у стейті Ровд Айленд, вважає Фоменку рідкісним математичним феноменом та новатором у формулюванні найскладніших математичних

Ідеї та поняття. На його думку, цього роду талант притаманний для геніяльного успісблених та творчих умів. Його перевага над іншими математичними талантами ґрунтується на вмістості подавати найбільш складні математичні поняття, у виді графічних зображень.

Але найцікавіше те, що його графічно мистецький талант — не вивчений, але природний. В часі відвідин університету Принстон, проведено з ним інтерв'ю, в якому він дослівно заявив, що він бачить чітко в своїй уяві деякі деталі нашого фізичного світу. Згідно з його інтерпретацією, основні закони природи такі потужні, що ми ледь можемо уявити собі їхню силу. Траєкторії чи пак шляхи нашого життя та всі порухи нашого тіла, до певної міри зумовлені цими законами. З цього приводу кожне наше переміщення в просторі проходить в межах дуже вузьких каналів. Як індивіди ми такі малі, що можемо бачити тільки невеличкі фрагменти цього великого світу, але наші уми не в силі зрозуміти всіх його деталей. І тому його зображення слід вважати не як аномальне сприйняття чи спрощення, а радше, як філософічну інтерпретацію впливу невидимих процесів на наш фізичний світ.

І так, Тома Банчов, проф. математики Браун університету в провіденс у стейті Ровд Айленд, вважає Фоменку рідкісним математичним феноменом та новатором у формулюванні найскладніших математичних

Лев Яцкевич

Анатолій Фоменко — геніяльний математик та мистець

Ідеї та поняття. На його думку, цього роду талант притаманний для геніяльного успісблених та творчих умів. Його перевага над іншими математичними талантами ґрунтується на вмістості подавати найбільш складні математичні поняття, у виді графічних зображень.

Але найцікавіше те, що його графічно мистецький талант — не вивчений, але природний. В часі відвідин університету Принстон, проведено з ним інтерв'ю, в якому він дослівно заявив, що він бачить чітко в своїй уяві деякі деталі нашого фізичного світу. Згідно з його інтерпретацією, основні закони природи такі потужні, що ми ледь можемо уявити собі їхню силу. Траєкторії чи пак шляхи нашого життя та всі порухи нашого тіла, до певної міри зумовлені цими законами. З цього приводу кожне наше переміщення в просторі проходить в межах дуже вузьких каналів. Як індивіди ми такі малі, що можемо бачити тільки невеличкі фрагменти цього великого світу, але наші уми не в силі зрозуміти всіх його деталей. І тому його зображення слід вважати не як аномальне сприйняття чи спрощення, а радше, як філософічну інтерпретацію впливу невидимих процесів на наш фізичний світ.

І так, Тома Банчов, проф. математики Браун університету в провіденс у стейті Ровд Айленд, вважає Фоменку рідкісним математичним феноменом та новатором у формулюванні найскладніших математичних

Київський Політехнічний Інститут

— влаштує —

МІЖНАРОДНУ ТЕХНІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

на тему:

„ПРОБЛЕМИ КОМПЛЕКСНОЇ АВТОМАТИЗАЦІЇ"

на яку наше Товариство отримало запрошення.

В рамках цієї конференції відбудеться спільне засідання інженерів з Т-УІА та України для розгляду питань гуманізації та розвитку науки на Україні у таких ділянках, як екологія, економіка, українська науково-технічна термінологія, „українізація" комп'ютерів, а також для встановлення співпраці взагалі.

Це дає добру нагоду нашому Товариству включитися у процес віднаходження України та в цей спільний доповідати в кожній із цих ділянок практичний досвід. Головна управи уповноважила Комісію для співпраці з Україною, у складі інж. Володимира Гнатківського, інж. Юрія Гончаренка та інж. Миколу Гнатівського, таку спільну поїздку підготувати та координувати. Поїздка відбудеться в жовтні, за таким планом: виїзд з Нью-Йорку 13-го жовтня до Франкфурта літаком „Людвиган", а звідтам літаком до Києва. Перебування в Києві від 14-го до 20-го жовтня, участь у конференції, 12-го жовтня, виїзд до Львова поїздом та спільна конференція з львівськими інженерами, 27-го жовтня виїзд поїздом до Праги, а звідтам літаком до Нью-Йорку. Т-УІА згодиться три доповіді на конференцію в Києві, ті ж самі доповіді будуть повторені у Львові.

Підготовкою подорожі займається Комісія Т-УІА разом з агенцією Кобасюк в Нью-Йорку. На цю поїздку запрошуємо членів, їхні родини, приятелів та знайомих. Просимо зголошувати участь та за інформаційними звертатися на адресу:

GEORGE HONCHARENKO

300 Winston Dr. No 116, Cliffside Park, N.J. 07010

Tel (201) 224-3372

(Закінчення на стор. 6-й)

УНСОЮЗ ВПРОВАДЖУЄ НОВУ ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ

КОЛИ ПІДЕТЕ НА ПЕНСІЮ...
ЧИ ЗДІЙСНЯТЬСЯ ВАШІ ПЕНСІЙНІ ПЛЯНИ?

Клопіт з переходом на пенсію є той, що наші грошові потреби не зупиняються, хоча ми перестали отримувати заробіткову платню. Пенсійний вік повинен бути нашим „золотим віком“ — коли є час подорожувати, грати у гольфа, ловити рибу чи відвідувати наших внуків. Однак, щоб реалізувати наші „пенсійні плани“ на це потрібно грошей. Ці плани-мрії розвиваються, якщо наш пенсійний прибуток не буде вистарчалним.

З фінансової точки зору, перехід на пенсію є травматичним пережиттям. Після багатьох років коли людина постійно одержувала заробіткову платню вона зустрічається з днем, коли заробіток припиняється. Життя одне йде далі, а щоб жити, треба мати якийсь дохід.

Скільки грошей потрібно самітній особі чи чоловікові й жінці на смертності? Це залежить від якості життя, яке вони бажають втримати. Деякі пенсіонери вміють прожити тільки на базі їх соціального забезпечення, помімо того, що такі приходи ледви вистачають на найбільш основні життєві потреби. Шасливі ті, хто отримує компанійну пенсію — їхні місячні прибутки значно вищі та дають їм змогу утримувати помірковано-вишній рівень життя. Однак для більшості пенсіонерів (включно з тими, які отримують соціальне забезпечення і компанійну пенсію) додатковий кожномісячний прибуток, зробив би різницю в тому, чи вони тільки „дають раду“, чи справді відносяться до життя у своєму пенсійному житті. Такий додатковий прибуток може дати вам „пенсійна грамота“.

Що таке „пенсійна грамота“?

Пенсійна грамота це фінансове Konto відкрите вами для призначення додаткових фондів. Пенсійні Konto можуть закочувати „забезпечені установи“ — а це братські забезпечені союзи та комерційні компанії аскурації.

Пенсійна грамота це фінансовий контракт-угода, яка дає змогу зложити домовлену суму капіталу у забезпечені установи, яка інвестує цей капітал та його відсотки, щоб гарантувати пенсіонерові приходи на ціле життя, починаючи від означеного віку — переважно від 59-1/2 або більше років життя.

Два роди „пенсійних грамот“.

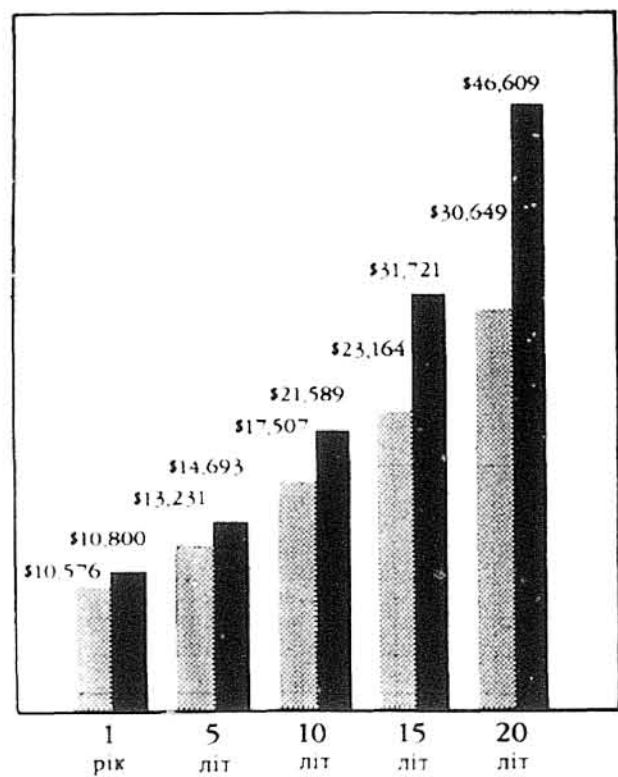
З точки зору часу доходів з пенсійної грамоти — існують два роди: грамота негайних виплат і грамота відсрочених виплат пенсії.

Грамоту „негайних виплат“ закуповується одноразовим вкладом капіталу, прихід з цього роду грамоти починається черпати відразу.

Грамоту „відсрочених виплат“ закуповується тепер, але черпання місячної пенсії відкладається до досягнення віку 60, 62 чи 65 років життя. Цей рід пенсійної грамоти можна купити одноразовим вкладом капіталу і тоді вона зветься „одноразова відсрочена пенсійна грамота“, або якщо вкладаємо капітал періодичними ратами тоді зовемо її „гнучко вкладава відсрочена пенсійна грамота“. Тому, що відсотки, які нагромаджуються не підлягають оподаткуванню, зложені гроші на конті вашої пенсійної грамоти зростають з імпортантно швидкістю.

Подана діаграма зображує, як швидко зростають гроші на безподатковій базі в порівнянні з тими, яких відсотки підлягають кожнорічному оподаткуванню. Для прикладу вживаємо суму вкладу 10,000 доларів.

\$10,000 одноразового вкладу

(беручи до уваги 8 процентову ставку та 28% оподаткування)

Користі пенсійної грамоти:

Відкриваючи Konto пенсійної грамоти УНСОЮЗ, отримуєте певні користи, яких не можете дістати іншими способами ошаджування.

1. Це безпечний спосіб для зросту ваших грошей. Гроші, які вкладаєте у пенсійну грамоту УНСОЮЗ зростають згідно з відсотками, які є в обізі. В додатку, гроші вложені (одноразовим чи періодичними вкладами) і нагромаджені відсотки у вашій пенсійній грамоті є забезпечені та гарантовані. Український Народний Союз — це міцна фінансова установа. Поміж аскураційними компаніями відношення його майна до його зобов'язань є високоопінене, його резерви значно перевищують його зобов'язання.

2. Вкладаючи ваш капітал на Konto пенсійної грамоти УНС, позбуваєтеся адміністративних клопотів. УНС завідуватиме вашим капіталом сумлінно і професійно.

3. Пенсійна грамота УНС користується догідними податковими законами. Більшість інших інвестицій підлягають кожнорічним федеральним оподаткуванням нагромаджених відсотків. Відсотки нагромаджені на вашій пенсійній грамоті не підлягають оподаткуванню. В часі черпання місячних фондів з вашої пенсійної грамоти тільки та частина ваших прибутків, яка походить з відсотків підлягатиме оподаткуванню.

4. Пенсійна грамота виплачує вищі прибутки. Тому, що виплати складаються з відсотків та з капіталу, ваша пенсійна грамота УНСОЮЗ виплачуватиме значно вищий місячний прибуток ніж можуть виплачувати інші роди інвестицій рівномірної вартості. З них можна збирати тільки відсотки або дивіденди хіба, що хочете відтати фонди від основного капіталу.

5. Ви ніколи не переживете доходів з пенсійної грамоти. Якщо ажиться комбінація фондів з головного капіталу і відсотків для нагромадження прибутку — всі інші інвестиції можуть вичерпатися в часі вашого життя. Пенсійна грамота УНСОЮЗ гарантує вам щомісячні прибутки без огляду на те, як довго ви будете жити.

Пенсійна грамота як засіб Індивідуального Пенсійного Конта (ІРА)

Пенсійна грамота УНСОЮЗ це чудовий спосіб уфундування індивідуального пенсійного конта. Можете заощаджувати до висоти 2,000 доларів річно для пенсійних цілей, частину чи всю суму цього заощадження можна відтати від приходів (заробітків), які підлягають федеральним податкам. В шій справі прошу порадитися з вашим дорадником податкових справ, щоб провітрити яку суму можете відтати кожного року для цілей Індивідуального Пенсійного Конта — Пенсійної Грамоти УНСОЮЗ.

Що вам Відповідає?

Прибутки з пенсійної грамоти УНСОЮЗ можуть стати вашою розв'язкою придбання додаткових пенсійних фондів. Такий план ошадженості акції може зробити різницю між ошадженням своїх планів смертності чи зовсім їх занехає, бо вони заощтовні.

Сама думка про те, що матимете чималі постійні фонди якраз в той час, коли їх справді потрібно, дає вам задоволення і спокій сьогодні та запевнить ваші фінансові потреби завтрашнього дня.

Згідно з теперішніми законами, передчасне відбирання пенсійних фондів, перед віком 59-1/2 року (за винятками смерті чи непрацездатності) повна сума нагромаджених відсотків підлягає оподаткуванню як теж карі 10% від відібраної суми. В додатку до оподаткування та карі ІРС, УНСОЮЗ може наложити свою кару за передчасне відбирання фондів.

Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, New Jersey 07303
(201) 451-2200

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ
УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ
ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

ТРАВЕНЬ — СЕРПЕНЬ 1990

Щиро вітаємо достойних членів Фондатора, Меценатів, Добродіа, які постійно розбудовують свої Фонди при Фундації УВУ, а саме: Іж. Остапа і Ірену Захарків, Яків Шегрина, Івана і Ксеню Лучанич, д-р Ярослава і Ірину Моцюк, Параскевію Витаньку, Осипа і Стефанію Порайко.

З приємністю інформуємо українську спільноту, що у звітному часі залучено новий Постійний Стипендіальний Фонд (ПСФ) ім. Михайла і св. п. Катерини Синидак, з Манчестеру, Нью Гемпшир.

Щиро вітаємо нових меценатів тисячників а саме: Юрія Кравця, д-р Теодора і д-р Міру Залуських, Юрія Оприски і Франку Дакхнівську.

Зокрема щиро вітаємо нових членів Фондції, а саме: д-р Оксану Фольваркі, Деніса Кузьмовича, і Миколу Садоського, і сотні нових і постійних членів прихильників і жертводавців.

ТРАВЕНЬ — СЕРПЕНЬ 1990 Р.

Синидак, Михайло 10,000.00; Лучанич, Іван і Ксеня 3,000.00 (5,530.00); Іж. Захарків, Остап і Ірена 2,525.00; д-р Моцюк, Ярослав і Ірена 2,000.00 (7,440.00); Витанька, Параскевія 1,000.00 (5,730.00); Шегрина Яків 1,000.00 (20,000.00); Кравець, Юрій і Ядвіга 800.00 (1,190.00).

По 500.00 дол. зложили:

д-р Залуські, Теодор і д-р Міра (1,100.00); Порайко, Осип і Стефанія (7,710.00); Укр. Фед. Кред. Коопер. „Самопоміч“ в Н. Я. (4,950.00).

По 300.00 дол. зложили:

Укр. Фед. Кред. Коопер. „Самопоміч“ в Ньюарку Н. Дж. (800.00); Укр. Фед. Кред. Коопер. „Самопоміч“ в Рочестері Н.Я. (1,625.00).

По 250.00 дол. зложили:

мг. Купчинський, Богдан і мгр Христина, д-р Лужницький, Олександр і Марія.

По 200.00 дол. зложили:

Тгір, Василь і Олена (1,800.00); Оприско, Брія (1,185.00); Портіко, Оксана (1,200.00); д-р Рожанковський, Ярослав; д-р Мачорак, Андрій 150.00 (1,175.00); Укр. гром. Комітет в Сант Пітерсбург Флориди 120.00.

По 100.00 дол. зложили:

Байлак, Роман і Марія (880.00); мгр. Блаженко, Христина (1,505.00); д-р Боднар, Богдан і Лілія; Бурдюг, Володимир; Венгер, Михайло і Анна; д-р Веселий, Орест (1,600.00); Віснорек, Михайло і Марія (1,500.00); Голік, Григорій і Софія; Дакхнівська, Франка (1,005.00); Демків, Омелан; д-р Дзалик, Ярослав і Марія; Джеревинч-Остей, Марія (Австрія); Джус, Теодор і Норман; Довгенько, Михайло (1,200.00); Дольбін, Володимир і Олена; мгр Залуський, Володимир і мгр Наталія (1,300.00); д-р Заричний, Василь (880.00); Каміньський, Олександр і Зіновія; д-р Кобилецький, Роман і Анна (1,350.00); Коваль, Петро (700); Крушельницький Степан; Кузич Дарія (995.00); Макар, Володимир (1,485.00) Канада; Мачола, Семен; Млинко, Ярослав (1,115.00); д-р Мороз, Роман і Оля (855.00); Пашенко, Ірена; Пушко, Дмитро; д-р Пушк, Петро (1,018.00); Рак, Роман (1,550.00); Рахуш, Євген і Оксана; Савансон, Ралф і Анна; Смерека, Євген; Союз Укр. Кат. Америци „Провидіння“ (550.00); д-р Стецькія, Євген і Нелля (720.00); Укр. Фед. Кред. Коопер. „Самопоміч“ Джерзі Сіті Н. Дж. (1,850.00); д-р Фольваркі, Оксана (575); Кузьмович, Деніс 80.00 (535.00).

По 50.00 дол. зложили:

221-я Відділ УНС ім. св. Стефана в Чикаго; Подлірка, Теодор і Кароліна; Брикочин, Теодозія Володимирівна (585.00); Венгер, Ігор; Войнаровський, Роман і Емілія; Гомзак, Галина; Гук, Степан; Гальнер, Йосиф; Гац, Остап і Марія (1,060.00); Дармохвал, Микола; Дрозд, Іван; Зубаль, Марія; Калпистий, Марія; д-р Кишківський, Юрій і Татліна; адвокат Клебович, Володимир (600.00); Ключовська, Микола; Крижанівська, Марія; о. Криска, Степан і Йоаніта (2,270.00); Люти-Лютенко, Юрій; Митрополит Максим Германюк, (Канада); Милінич, Микола і Дороти; Моконен, Юрій і Йосифіна; Новак, Ірена; Гуменюк, Ігор (890.00); Пелачик, Микола і Софія; Потопний, Пер і Параскевія; Пригар, Микола (750.00); Притула, Василь; Росішівський, Іван і Юлія; Сосновий, Іван і Христія; Хомин Оля; д-р Цимбала, Богдан (905.00); Чорнобиль, Роман і Анна (900.00); Штоник, Томас; Пилишченко, Слава 35.00.

По 30.00 дол. зложили:

Воронка, Василь і Анастасія; Гергега, Марія; Жук, Іван; мгр Квіт, Зіновія (735.00) д-р Паламар, Михайло і Галина (1,350.00).

По 25.00 дол. зложили:

Артимішин, Люба; Балабан, Василь і Ольга; Балабанов, Дмитро і Таїса; Барусевич, Софія; Берегульська, Станіслава; Білас, Мирон і Оріс; Бобенко, Віктор; Бойко, Катерина; Боченський, Іван і Юлія; Варела, Ольга; Винник, Іван і Софія; Вісоцький, Роман і Дарія; Вілзор, Софія; Вірний, Василь і Анна; Волошук, Петро і Ана; Воробець, Зеновія; Галаган, Борис; о. д-р Гаук, Семен і Олександра; Рела, Григорій і Йосифіна; Годчак, Василь; Гранківський, Михайло; д-р Гелета, Ярослав і Богдана; Гола, Зенон і Ярослава; Гурський Михайло; Данилишин, Михайло; Данилович, Іван і Софія; Дармохвал, Оля; Дембівський, Микола і Марія; д-р Демідович, Юрій і Христіна; Дроздовський, Іван і Анна; Душник, Марія (1,115.00); проф. Жила, Володимир і Ірена; Задорожний, Степан і Іванна; Зяць, Юрій і Стефанія; Зубаль, Юрій; Іскало, Федір і Емма; Іскало, Іван і Михайліна; Кашній, Михайло; Качанівський, Ярослав; д-р Качмарчик, Михайло; Кислівський, Юрій; Кіт, Іван і Марія; Коломиець, Анатоль і Люба; Колтунюк, Орест і Антоніна; Корнага, Мирон і Христіна; Косачук, Сергій і Ася; Косик, Петро і Лілія; Костюк, Галина (1,135.00); мгр. Кравець, Стефан; Кравець, Микола і Валентина; Кузич, Володимир; Кузич Нестор; Кукла, Йосиф і Марія; Лесько, Іван; д-р Лизогуб, Володимир; Мак, Мирослав; д-р Макаревич, Іван і Наталія; Мартиняк, Стефан; Марушак, Марія (875.00); Марушак, Василь (535.00); Матвійчук, Василь; Машталір, Іван; Мельник, Михайло і Параскевія; Мельничук, Аскольд; д-р Мовчан, Юлія і Олена; Мосійчук, Зіновія; д-р Мостович, Леонід і д-р Оксана (550.00);

Мусаковська, Ольга; Мушківч, Марія; Небеш, Орест і Марія (740.00); Нестор, Ярослав і Оresta; Очак, Андрій; Петруша, Віра; Пилик, Олена; Пушка, Василь і Агата; Рахочій, Ольга; д-р Ратич, Олег і д-р Іванна (830.00); Рудик, Андрій; Садкович, Богдан і Стефанія; Садоський, Микола (505.00); Семанчук, Марія; д-р Сидорак, Ярослав і Оксана (705.00); Скробач, Константин; Стадник, Іван і Марія; д-р Стахія, Деніс і Мирослава; Степанів, Константин і Євгенія; Ступарек, Евдокія; Терпак, Михайло і Люба; Фішер Василь і Оріс; Харина, Мирон і Павліна; Хомяк, Роман; Хромьяк, Дмитро і Іванна; Ціко, Микола і Марія; Чапли, Василь; Черевко, Володимир і Ядвіга; Черняк, Адріан і Ніна; Шатинський, Франко; Шабельник; Микола; Шлюха, Марія; Юдак, Михайло і Анна; Яць, Петро і Анастасія.

По 20.00 дол. зложили:

Боярський, Богдан і Ізидора; Волянчук, Стефан; Григорівч, Кирило і Ірена; Гусак, Петро і Марія; Голіш, Теодор; д-р Дармограй, Петро (570.00); Дельч, Володимир і Тілія; Івашко, Богдан; Копей, Іван; Королішин, Теодор і Софія; Лямліка, Любомир і Марія; Макар, Іван (920.00); Масловський, Зенон; Новак, Петро і Софія; Петрушак, Ярослав; Сарабін, Франсес; Стефанішин, Марія; Славко, Мирослав і Олена; Фіцкі, Володимир і Ангеля; Хлиста, Микола і Розалія; Череватюк, Стефанія.

По 15.00 дол. зложили:

Андрюк, Андрій; Аттон, Іван і Марія; д-р Бабій, Богдан і Марія; Бульба, Микола і Лілія; Вітрик, Петро і Євгенія; Волянчук, Степан; Воробкевич, Олександра; Ганушевський, Степан і Оля; Гасяк, Семен; Голік, Микола; Гомішак, Олександр і Сузана; Грабець, Роман і Марія; Гринишин, Іван і Марія; Гринченко, Юрій і Ірена; Іж. Голіш, Роман; Давиденко, Алла; Демків, Вероніка; д-р Демус, Марко і Ірена; Демчук, Стефанія; Деркач, Марія; Дзавак, Володимир; Добрянський, Іван і Марія; Гордиський, Орест; Друкальць, Дмитро; Зіен, Василь; Завіський, Микола; Ісаківська, Володимир; Карлович, Володимир; Клімко, Мирослав і Галина; д-р Когутяк, Володимир; Колін, Іван; Кравець, Роман і Ірена; Кручович, Володимир і Анастасія; Куліна, Іван; Лінн, Алекс і Галина; д-р Лібер, Мирослав і Марія; Ломіш, Лев; Лучанко, Мирон; Лучка, Йосиф і Бріджед; Майбо, Емілі, Малишко, А.; Марковський, Адам і Лілія; Мельник, Дмитро і Валентина; Микита, Дарія; Михалевич, Ніна; д-р Мичковський, Мирослав і Анна; Након, Михайло і Доросе; Паліачук, Василь і Оксана; Панкевич, Михайло; Пилишованій, Володимир; Походай, Іван і Донна; Прибилюський, Михайло і Марія; Присяжний, Павло і Марія; Іж. Пришук, Олександр і Анна; Різник, Володимир і Павліна; Ріншак, Михайло і Альма; Рубчак, Євгенія; Рудик, Ірена; мгр Рудик, Марта; Саскович, Василь і Марія; Семенець, Михайло і Вікторія; д-р Секич, Павло; Сідларчук, Степан; Солоникова, Марія; Сосак, Василь; Стасюк, Марія і Олександра; Стубуненко-Заїченко, Святослав; Таран, Борис; Таралашівський, Михайло і Оксана; Фафендик, Марія (835); Федак, Євген і Теодозія; Харченко, Іван і Євгенія; Цюнка, Леа і Дженетта; Черешня, Іван і Марія; Чучкевич, Роман і Галина; Шашкевич, Софія; Шеремета Любомира; Шийка, Іван; Шлюха, Степан; Шубак, Антін; Юрковська, Петро і Євгенія.

По 10.00 дол. зложили:

проф. Барагура, Володимир; Барицький, Микола; Гриньків, Володимир і Ольга; Демків, Петро; Ефремова, Галина; Жовнір, Іванна; Захарків, Марія; Кінчик, Михайло; Когут, Елеонор; Козюла, Євген і Лілія; Корінець, Микола; Лаба, Стефанія; Ласевич, Дмитро; Лешак, Микола і Софія; Мірчук, Гали; Ортинський, Михайло і Аліса; д-р Павлишин, Юліан і Мирослава; Павлюк, Іван; Пахолок, Ігор і Бріджед; Підгірний, Іван; Роган, Марія; Романів, Богдан; Савченко, Анна; Сіак, Володимир; Спота, Степан і Марія; Сороколіт, Микола; Стахія, Андрій; Цибрівський, Юрій і Наталія; Чапельський, Орест і Любомира; Човник, Йосиф і Стелла; Шашло, Галина; Яковський, Ярослав.

Менші пожертви нижче 10 дол. зложило 14-ть осіб на суму 63.00 дол.

Щиро дякуємо нашим жертводавцям, які завжди щиро відносяться до нашої заклики. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповняє УВУ вже 69 літ — метою Фондції є створити сильний загальний Постійний Стипендіальний Фонд (ПСФ) і цілий ряд особистих чи родинних, приватних Постійних Стипендіальних Фондів при Фундації УВУ, з яких щорічно тільки відсотки будуть вживатися на стипендії чи дослідні праці — згідно із домовленням і волею жертводавця чи фондатора.

За інформаціями в справі створення ПСФ, записів і тесіментів просимо писати на адресу Фондції.

В 1990 році Фондція УВУ, при Вашій щедрій допомозі виплатила понад 100 стипендій для українських студентів на УВУ. Студенти походили із 14 країн нашого поселення. Стипендії покривають оплату за навчання і їх вкладається прямо до університету. Крім того потребують студентам з України та європейських країн, — крім оплати за навчання покрито кошти проживання в українському гуртожитку; фінансувала для української європейської молоді курс „Української народної пісні і гра на бандурі“, та zorganizувала 10-ту з черги студійну поїздку „Стежками Батьків по Європі“, яка вперше відвідала українські поселення в Чехо-Словаччині.

Цього року з огляду на більш сприятливу ситуацію в Україні, десятки студентів з України та країн Східної Європи студіювали в Українському Вільному Університеті. Рівнож доповнено викладацькі кадри УВУ професорами цих країн.

Звертаємося до української громади з проханням своїми щедрими пожертвами прийти з допомогою Фондції УВУ в її корисній праці. — Тим самим дати можливість українській молоді з України та країн Східної Європи відбутися хоч один літній семестр серед своїх друзів в Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

Всі пожертви і данки на Фондцію УВУ, на різні фонди, стипендіальні фонди і програми при Фондції, — можна відтати від податку.

Чеки просимо виписувати на UFUF Foundation та вислати на адресу Фондції УВУ.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

Проф. ПЕТРО ГОЙ Д-р ПРОСЛАВ МОЦЮК
голова скарбник

ВСЯ ДИВІДЕНДА
ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ
УКРАЇНИ — УНС

ДО: Українського Народного Союзу

Прошу прислати інформації про ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ УНС ☐
Я є членом УНС Відділу число: _____
Ні, я не є членом ☐
Прошу також прислати інформації про життєве забезпечення УНС ☐

Прізвище ім'я _____
Адреса _____
Місцевість _____ Стяг _____
Тел. дом. () _____ Тел. праці () _____
Мій вік _____ вік супруж/а _____ вік дітей _____

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ
у Нью-Йорку
ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ“

Який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Промисловість громадянства допомоги нам фінансово закінчити фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Дайте змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокості України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі. Пожертви можна віддавати від податку, випишувати чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.).

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for "UKRAINE IN FIRE", No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) F.C.U., 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003. Ярослав Кулінич, фільмовий продюсер.

Проголошення Верховною Радою Української ССР декларації про державний суверенітет України наголошує важливість невідкладно розпочати заходи для поступової реалізації основних положень, з'ясованих у Х статті декларації про питання міжнародних відносин.

Державний суверенітет — це політична незалежність нації, ефективна контроль її території, повітряного простору, водних і земних ресурсів і всього матеріального добра. Суверенітет, це також право самостійно вирішувати питання економічного і культурного розвитку, соціальної структури, співжиття людини і довкілля та ряду інших споріднених питань. Міжнародні відносини суверенної держави — це один із засобів ефективного забезпечення всіх інших інте-

ЗАЯВА
ПРЕЗИДІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ
ПРО РЕАЛІЗАЦІЮ ПОСТАНОВ ДЕКЛАРАЦІЇ ПРО
ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ В СФЕРІ
МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ

ресів нації і розвитку її багатогранного життя.

Темпо міжнародних подій в сьогоденні швидко, що втрачає сприйнятливості міжнародної кон'юнктури може дати негативні наслідки для закріплення реального суверенітету України. Саме тому ми вважаємо, що основні положення Х статті Декларації слід почати реалізувати негайно. Головна роль тут Комісії Закордонних Справ Верховної Ради України, хоч ми повні свідомі тих не легких завдань, які стоять перед Народною Радою України, зокрема при теперішньому складі Верховної Ради. Треба також врахувати необхідність прийняття нової конституції та потрібних законів.

В Х статті Декларації говориться, що Україна, здійснює безпосередні зносини з іншими державами, укладає з ними договори, обмінюється дипломатичними, торговельними представництвами, бере участь у діяльності міжнародних організацій. Декларація також стверджує, що Україна, без посередності бере участь у загальноєвропейському процесі та європейських структурах.

Отож з оптимізмом зазначаємо факт, що головою Комісії Верховної Ради у закордонних справах став народний депутат УСР Дмитро Павличко, а його заступником Богдан Горинь, обидва провідні члени Народного Руху України. Ми переконані, що вони сприятимуть тому, щоб Україна сміливіше виходила на міжнародну арену, як це було дотепер, щоб Україна справді стала суб'єктом міжнародного права.

Для цього в першу чергу треба невідкладних заходів для поширення репрезентації України в системі Об'єднаних Націй, враховуючи статус УСР як члена-основника ООН. Дотепер, завдяки колоніальній політиці Москви, ролі Української ССР була обмежена до беззастережної підтримки позицій і інтересів СССР, до пасивного членства в Генеральній Асамблеї ООН та кількох допоміжних чи підрядних агенцій ООН. Такий розмір діяльності далеко не охоплює інтересів державної суверенної нації. В багатьох випадках Українська ССР була лише фіктивним членом, а дійсна репрезентація була в союзній делегації. З таким станом треба раз на все покінчити.

Ми вважаємо, що в світлі Декларації суверенітету України, Комісія закордонних справ Верховної Ради повинна вже в найближчих місяцях поставити значно ширші розміри завдань, а саме:

а) Домогтися включення незалежної делегації УСР в членство Економічної і Соціальної Ради ООН (U.N. Economic and Social Council — ECOSOC), яка займається питаннями економічної, соціальної і культурної співпраці держав. Як член-основник ООН Україна має на це легальне право.

б) Реактивувати самостійне представництво УСР в Економічній комісії для Європи в Женеві (Economic Commission for Europe — ECE). Тут інтереси України лежать в площині наукової і технічної співпраці з іншими державами, охорони довкілля, міжнародної торгівлі і економічного плу-

нування. Активна самостійна участь у різних спеціалізованих комітетах цієї важливої регіональної комісії ООН дасть можливість Україні обстоювати свої суверенні інтереси в багатьох ділянках державного життя.

в) Призначити самостійне представництво УСР у широко розвиненій системі Конференції об'єднаних націй для торгівлі і розвитку в Женеві (United Nations Conference on Trade and Development — UNCTAD), у рамках якої розглядаються питання розвитку міжнародних економічних відносин і поширення міжнародних торговельних зв'язків. Всі члени ООН мають право на незалежну репрезентацію в системі цієї важливої Агенції ООН. Незалежна репрезентація України стане наявним актом реалізації її економічного суверенітету в сім'ї народів цього світу.

г) Подбати про включення кваліфікованих представників відповідних міністерств УСР у мережу представництв різних спеціалізованих міжнародних організацій, в яких УСР має номінальне членство, але дійсна репрезентація здійснювалася дотепер „союзною“ делегацією.

До таких організацій належать:

- в Женеві: Міжнародна організація праці, Міжнародна організація здоров'я, Світова організація інтелектуальної власності;
- у Відні: Міжнародне агентство атомної енергії, Організація ООН для індустріального розвитку (UNIDO);
- в Парижі: Освітня наукова і культурна організація ООН (UNESCO);
- в Монреалі: Міжнародна організація цивільної авіації. Це відноситься також до ряду інших організацій самостійного або півавтономного характеру в системі ООН.

Поза мережею ООН, на перше місце висувається завдання почати невідкладно заходи для участі України в загальноєвропейському процесі. Комісія закордонних справ Верховної Ради України повинна поставити питання про членство України в структурі Європейської ради з огляду на Штрасбург. На початковому етапі слід старатися про статус „гостя“ у Парламентарній асамблеї, подібно до того, який недавно отримали парламентарні делегації Польщі, Угорщини й СССР. Членів Асамблеї визначають парламенти складових держав. Вони репрезентують плюралізм політичних напрямків у різних країнах, а не позиції урядів держав. В подальшому етапі, після досягнення статусу повноправного члена Європейської ради, представники України повинні б увійти в склад Комітету міністрів закордонних справ та цілого ряду постійних і спеціалізованих комітетів.

Незвичайно важливим завданням Комісії закордонних справ Верховної Ради є домогтися участі України в поширеному масштабі діяльності Конференції про Безпеку і Співпрацю в Європі. Цей міжнародний форум 35-ти держав Європи, ЗСР і Канади, відомий як Гельсінкський процес, відіграватиме в майбутньому ключову роль у співвідношенні всіх європейських держав, забезпечуватиме іс-

нування правових суспільства, респект демократичних засад і політичного плюралізму.

Зараз передбачається, що пленум Гельсінкської конференції другого скликання, який має початися вже під кінець цього року, схвалить створення постійної Парламентарної асамблеї та прийме рішення про періодичні наради голів всіх держав Європи. Цей пленум мав би також створити потрібні міжнародні механізми для арбітражу конфліктів, економічної співпраці, забезпечення вільного обміну інформацією та людських контактів.

Отже саме в рамках Гельсінкського процесу мають бути покладені підвалини під політичну структуру Європи XXI століття. Еволюція цієї нової міжнародної інституційної мережі, — побудованої на засадах права, а не сили, міжнародного співжиття, а не конфронтації, — немислима без активної співучасті України та всіх тих республік, які вже б задекларували свою суверенність. Потрібно сміливо заходів і рішучих зусиль в ім'я вищих національних інтересів українського народу.

Паралельним завданням Комісії закордонних справ Верховної Ради вважаємо реалізацію питання про безпосередні дипломатичні зносини України, спочатку з її близькими сусідами і тими державами Заходу, з якими в'яжуть її безпосередні інтереси, а на дальшу мету з усіма державами в системі Об'єднаних Націй.

В міжнародній практиці відзначається питання дипломатичного визнання держави і визнання уряду. Актом визнання держави признається її право на самостійне існування як суб'єкта міжнародного права та на респект території, яка є під її ефективною контролею. Тому дипломатичне визнання, як декларація існуючого факту, належить кожній державі так довго, як наявним є об'єктивні перспективи, які забезпечують її існування.

Статус УСР, як члена ООН, є неперемінним державним атрибутом, хоча сам по собі він ще не вистачає для дипломатичного визнання України як „де факто“ самостійної держави. Потрібно ще переконливих заходів для поступової реалізації основних заходів декларації про державний суверенітет, потрібно ще нової конституції, яка недовгодождала б політично-правовий статус республіки як самостійної держави. Ми сподіваємося, що в недалекому майбутньому будуть створені потрібні передумови для того, щоб провідні країни Заходу погодилися на дипломатичне визнання України, як суб'єкта міжнародного права з усіма випливаючими наслідками.

Шойно тоді буде привернений той стан, який існував 1918—21 років, коли Українська Народна Республіка була визнана незалежною державою на своїй території та утримувала дипломатичні зв'язки з багатьма державами світу.

Ми вважаємо, що українська діаспора, з її політичними і громадськими інституціями, культурними і науковими установами, а зокрема кадрами, які здобули цінний досвід у багатьох ділянках життя, зможе відіграти важливу, хоча допоміжну роль у процесі розбудови всесторонніх міжнародних зв'язків самостійної України. Ми вважаємо, що вихід України на широку світову арену не треба трактувати самотньо. Це засіб для відбудови і розвитку її зруйнованої економіки, шлях для майбутніх взаємодіючих торговельних умов, для підвищення рівня соціального добробуту українського народу.

Президія Української Національної Ради заявляє свою готовність допомогти Народній Раді України та її представникам у Комісії закордонних справ реалізувати ці складні, але konieczні завдання для добра нашої спільної батьківщини — України.

Михайло Воскобойник
голова УНР
Микола Світуха,
заступник голови УНР
і голова Комісії
зовнішніх справ
Зенон Гордійський
секретар УНР
Вересень 1990 року

Успіхи нашої молоді

Українська молодь своїми талантами та витривалістю працює над собою, добуває признання не лише серед своїх, але й між американцями. До таких належить молода студентка Христя Рудий, яка була однією з 14-ти новоприйнятих студентів скрипки до консерваторії Оберлін в Огайо, одержавши повну чотирирічну стипендію цієї музичної школи, яка є однією з найбільш престижних в ЗСР.

Христя є колишньою ученицею Українського Музичного Інституту в Філадельфії, класи проф. Анастасії Жилівої та Сетелментскіс оф Мюзик в Дженкс-таві, Пенсильванія, класи проф. Естелі Кернер. Цього року вона була граунт-у-коу Філадельфійської „Гай Скул фор Гірлз“, а також ученицею „Рідної Школи“ українознавства.

Слід згадати і те, що Христя, крім музики, любить співати, тому була однією з наймолодших членкинь метрополітанського хору (тепер Український національний хор) під батогом маестра Михайла Длабоги і з цим хором співала в Вашингтоні й Торонто з нагоди святкування 1000 річчя

Христя Рудий

Хрещення України. Вона також належала до церковного хору при парафії української католицької церкви Благословення Пречистої Діви Марії, де диригентом є мгр Ігор Кушнір. Христя є членом УНРСоюзу і належить до 83-го Відділу в Філадельфії.

С. Гавриш

„Феноменальний...“

(Закінчення зі стор. 1)

в різних містах, а з тим здобувати можливість перебування тут на довгий час. Розуміється, з оглядом в Нью-Йорку, він став ентузіастом музичних серій „Музика в Інституті“, в яких брав участь минулого року, де грав двічі разом з її своїм дуже здібним сином, а весною 1990 року з рамені серії „Музика в Інституті“ дав сольовий концерт в Еліс Таллі Голл та вже другий рік провадить в УІА мистецьку класу для найздібніших учнів гри на фортепіані.

Але крім тих, ми б назвали „українських“ активностей: О. Слободяник веде дійсно „багатющу“ музичну працю з десятиками сольових концертів та з різними оркестрами, не лише тут в ЗСР, але по цілому світі. Він на своєму коні має концерти в Італії, Німеччині, Франції, Японії, Фінляндії, Норвегії, Сінгапурі, Венесуелі, Колумбії, Китаю.

Наш гість однак зупиняється тепер в розповіді на останньому своєму виступі у ліній на Фестивалі Моцарта у прегарному осередку музичного життя Австрії Зальцбургу, який нам добре відомий із знаменитих концертів і вишкочує краси підсоння. Він розповідає також про цікаву атмосферу музичного фестивалю у Шлезвік-Гольштейні у Західній Німеччині, де він грав із іншими солістами з Москви, у серпні, а у вересні вже знову концертував в ЗСР.

Але саме тепер у жовтні для нашого гість найважливіше вибавити та продовжити час. В одному місяці йому приходить грати два сольові концерти, а це у

Вашингтоні, в Кеннеді Центрі, 17-го, а в Карнегі Голлі 21-го жовтня.

Дальше, на програмі у листопаді концерт в Джулії арді школі з оркестрою, а в грудні аж три концерти з бруклінською філармонією, якою буде диригувати так добре вже американський публіцист відомий члесті диригент, колись також випускник Московської консерваторії Мстислав Ростроповіч, — виносимо наш гість. Розуміється на цьому не кінець, весною він буде грати в Європі, як також в Лос Анджелесі і Філадельфії.

Ще питаємо про його репертуар, але тут дістаємо відповідь, що він постійно змінюється, залежно також від року та обставин. Але яка б програма не була, — запевняє О. Слободяник, — він ніколи не може зупинитися у грі та мистецькому розвитку — це безперервний культурний процес. „Знаєте, я не можу одного дня залишитися без гри, без зв'язку з музикою та моїм інструментом, просто пальці „сверблять“ — і це зовсім природне“. І до цієї постійної гри та культурної наснаги він потребує відповідне підсоння. Його він, як каже нам за прощання, має тут в Нью-Йорку, де так дуже відчув і відчув підтримку української громади.

Здається, що користь є взаємна, бо якщо наш знаменитий гість відпочиває в українській громаді в Нью-Йорку за підтримку, то ця громада хіба подвійно може бути вдячна мистецтву за те, що здобуває для української музики славу серед найкращих музичних кіл.

Посвячено...

(Закінчення зі стор. 1)

строфи Ганнусі було поставлено діагносту — ракова пухлина мозку. З цієї діагнозою родина Сверстюків приїхала до Америки на лікування, яке уможливило безкоштовним лікуванням шпиталю св. Луки в Бетлегемі, Па., та Дитячий шпиталь у Філадельфії, теж безкоштовно при допомозі для

родини моральний і матеріальний українських організацій, зокрема СВА.

Але як кілька разів хірургічне втручання, ані насильственого лікування не допомогло, вона померла 16-го березня цього року, не доживши двох тижнів до її чотирьохліття.

Пам'ятник з рожевого мармуру подарувала для св.п. Ганнусі Раїса Хейлик, власниці фірми пам'ятників з Воррен, Н. Дж.

С. Шаталін...

(Закінчення зі стор. 1)

кутанти поставили під сумнів обидва проекти, С. Шаталіна і Н. Рижкова, кажучи, що теперішня система і режим не здібні перейти відразу з колективної державної системи до системи вільного ринку. Треба було спочатку тільки дещо підняти життєвий рівень населення, а шойно тоді, після двох-трьох років думати про західну систему економіки.

В кожному разі С. Шаталін представляє присутнім „чорну картину“ совєтської

економіки, вказав на гострий брак харчових і інших продуктів, нездібність уряду керувати економікою навіть при допомозі централізованої системи, зріст злочинства, „милітаризацію“ економіки, тобто економіка повинна працювати на армію і КГБ, нехоча дедалевачі карбованця, який тепер менше варті, як, наприклад, купони на харчі. „Я не хочу сказати вам, що може наступити після того, як моя оптимістична програма і передбачення не здійсняться“, — заявив Шаталін, який не закривав навіть того, що під економічним оглядом, СССР опинився над провалом.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

у співпраці з хором „ДУМКА“

спонзоре

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

Перше Турне в ЗСА

ГОМІН
Чоловічий Хор зі Львова

СВІТАЛИЦЯ

Тріо з Києва

СМЕРІЧКА

Естрадний Ансамбль з Чернівців

ВАШІНГТОН, Д.К. Середа 31-го жовтня 7:30 веч.	ARCHBISHOP CARROLL H.S. AUDITORIUM 4300 Harewood Road, N.E. Квітки: Бюро УНСОЮЗУ 400 North Capitol St., N.W. Suite 855 (202) 347-8829 або при вході
ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Четвер 1-го листопада 7:30 веч. П'ятниця 2-го листопада 8:00 веч.	УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР 700 Cedar Road Квітки: Український Освітньо-Культурний Центр або при вході
ТРЕНТОН, Н. ДЖ. Субота 3-го листопада 5:00 по пол.	УКР. ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВ. ЮРІЯ 878 Yardville-Allentown Rd. Квітки: при вході
НЬЮ ЙОРК, Н.Я. Неділя 4-го листопада 3:00 по пол.	WASHINGTON IRVING H. S. EAST 18th St. & Irving Place Квітки: Арка, Сурма, члени Хору Думка або при вході 8:00 веч. „Зустріч“ в Укр. Народному Домі, 2-га Авен., вступне при вході
ЙОНКЕРС, Н.Я. Понеділок 5-го листопада 7:30 веч.	ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ 301 Palisade Avenue Квітки: Dunwoody Travel Bureau, Кредитівка СУМА або при вході
ПІТТСБУРГ, ПА. Вівторок 6-го листопада 7:30 веч.	Heinz Memorial Chapel, University of Pittsburgh Квітки: М. Комічак, Укр. Radio Program, Gateway Towers, Suite 200, Pittsburgh, PA. 15222 або при вході
КЛІВЛЕНД, Огайо Середа 7-го листопада 7:30 веч.	Зала Укр. Кат. церкви св. ПОКРОВИ 6812 Broadview Road, Parma, Ohio Квітки: Самопоміч Кредитівка, Кредитівка Основа, укр. крамниці або при вході
ДІТРОЙТ, Мич. Четвер 8-го листопада 7:30 веч.	FITZGERALD PUBLIC. H. S. 23200 Ryan Road, Warren, Mich. Квітки: Галерія Еко, Галерія Чайка, Кредитівка, члени Окружного Комітету УНСОЮЗУ або при вході
ЧИКАГО, Іл. Субота 10-го листопада 5:00 по пол.	LANE TECH COLLEGE Western Avenue & Edison Street Квітки: Кредитівка Самопоміч, Банк „Певність“, Книгарня, Дельта або при вході 8:00 веч. Бенкет, зала УКЦ св. Володимира і Ольги. Вступне при вході
РОЧЕСТЕР, Н.Я. Понеділок 12-го листопада 7:30 веч.	EASTRIDGE H. S. 2350 East Ridge Road Квітки: Українська Кредитова Співка, Мозаїка, Український Дім в Рочестері або при вході
БАФФАЛО, Н.Я. Вівторок 13-го листопада 7:30 веч.	McKINLEY H. S. 1500 Elmwood Avenue Квітки: у всіх українських церквах, членів комітету або при вході
СИРАКУЗИ, Н. Я. Середа 14-го листопада 7:00 веч.	FOWLER H. S. AUDITORIUM 227 Magnolia Street Квітки: Український Народний Дім, Кредитівка або при вході
КЕРГОНКСОН, Н. Я. Четвер 15-го листопада 8:00 веч.	СОЮЗІВКА Ukr. Nat'l Assn. Estate Foodmore Road Квітки до набуття в крамниці Інформації (914) 626-5641
ГАРТФОРД, Конн. П'ятниця 16-го листопада 7:30 веч.	HARTFORD BULKELEY H. S. 388 Wethersfield Avenue Квітки: В. Василенко (203) 644-2729 О. Гладун (203) 257-9499 або при вході
НЬЮАРК, Н. ДЖ. Субота 17-го листопада 8:00 веч.	Burnet Junior H.S., Caldwell Ave., Union, N.J. Квітки: Дніпро (201) 373-8783 або при вході 9:00 веч. „Забави“, зала Школи св. Івана Христителя, Ньюарк, Н. Дж.
БАВНД БРУК, Н.ДЖ. Понеділок 19-го листопада 7:30 веч.	УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР South Bound Brook, N. J. Квітки: Дніпро (201) 373-8783 або при вході

Вступ — 15 дол. від особи

ПРИХОДИ З КОНЦЕРТІВ ПОКРИТИ КОШТИ ВИКОНАВЦІВ ТА
КОШТИ КОНЦЕРТОВОГО ТУРНЕ ХОРУ „ДУМКА“ В УКРАЇНІ.

Технічний координатор: Подорожне бюро СКОВП

1605 Springfield Avenue, Maplewood, N.J. 07040

Tel.: (201) 378-8998. Toll free: 1-800-242-7267

Комітет Оборони Української
Спадщини при УНСОЮЗІ

набув певну кількість нової англомовної праці

д-ра Юрія Божи́ка

п. н.

“UKRAINE DURING WORLD
WAR II, HISTORY AND
ITS AFTERMATH”

яку можна набути в книгарні „Свободи“
в ціні 10 дол. (м'яка) і 20 дол. (тверда).

Мешканців стейти Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтового
податку.

ЗАМОВЛЯТИ

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Вчора, нині...

Закінчення зі стор. 3

тарів начеркне і з'їзд шахтарів СССР, що відбується в Донецькому в жовтні ц.р.

Події тим часом пішли однак багато далі. Найважливішим є факт, що коли минулого року вся дискусія та рішення йшли по лінії Донецьке — Москва, тепер шахтарі Донбасу звернулися до Києва. Причинно є, з одного боку, факт, що і Рижов, і Горбачов вповні завели їхні сподівання, з другого — українська робітничих мас. На мітингах 11-го липня поновили сніжові прапори, депутати Верховної Ради України, що промовляли, говорили про схвалену декларацію суверенності України. Рух та інші українські національні організації попирали вповні вимоги шахтарів. Голова уряду Масол поїхав на Донбас для переговорів.

У висліді приїхала делегація страйкомів Донбасу до Києва на зустріч з українською владою. Згідно з повідомленням, шахтарі зажадали, щоб залю наразі опустити перший секретар ЦК КПУ Гуренко, тільки тоді вони будуть дискутувати з урядом. У висліді заплановано створити спеціальну комісію для справ Донбасу, яка розгляне та вирішить найважливіші вимоги шахтарів, як ліквідація недоходів шахт, перевищків на нові професії та тимчасове забезпечення безробітних шахтарів, передача майна Компартії місцевій владі, створення ринкової економіки та продаж вугілля не за планом Москви, а тим партіям, що дадуть більше.

Україна стала в обороні шахтарів і є на шляху поправки їхнього побуту та умов нелегальної праці. Завдання є величезні, але без їх розв'язки в користь всіх, цілого українського народу, не може бути ні суверенності, ні добробуту в Україні.

ЮВІЛЕЙНІ ВИДАННЯ

ХРЕСТОМАТІЯ Тисячоліття Хрещення України — СКВУ	\$20.00
Тисячоліття української культури — Мирослав Семчишин	20.00
Історія українського мистецтва в образах — К. ШОНК-РУСИЧ	25.00
ЦЕРКВА В РУНІ — О. В. Іванів	55.00
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ — Православна Церква	40.00
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ — Українська Католицька Церква	30.00
A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE — O. Zinkewych — A. Sorokowskyj	50.00
UKRAINE AND UKRAINIANS — Peter Kardash — Australia	40.00
UKRAINE A HISTORY — by Orest Subtelny	50.00

Постійні клієнти дістають знижку 10-30 процентів. Маємо багато інших українських книжок. Каталог вислаємо безплатно на бажання. Замовлення враз з належністю сплати на адресу:

Ukrainska Knyharnia
4340 Bernice • Warren, Mich. 48091, U.S.A.
Tel.: 303-754-0576

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ
І ПОДИНОКІ ОСОБИ,

**ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ**

**якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ**

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

**ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.**

ТУІА...

Закінчення зі стор. 3

ду на географічне розміщення членів комітету. Відбуто, однак, кілька зустрічей членів близького віддалення. Розвинулася жвава дискусія, у висліді якої запропоновано кілька розв'язок кодів для української мови. Комітет же виправдовує та подає рекомендації та кошториси для фонду. Допомоги Україні, який закуповує більше число комп'ютерів для середніх шкіл в Україні. Пороблено теж заходи, щоб працювати комітету узгодити з тим, що діється в Україні у справах комп'ютеризації. Для того ТУІА вдержує контакт з п. Леонідом Іваненком з Інституту Кібернетики при Українській Академії Наук у Києві, який є промотором цієї справи в Україні, який про не писав багато в радянській пресі. Щоб також завершити працю нашого комітету, Головна Управа ТУІА влаштувала, при співпраці Українського Інституту Америки, дня 21-го квітня в Нью Йорку в приміщеннях цього інституту конференцію п. з. „Комп'ютеризація української мови”. Про цю конференцію інформовано вже раніше читачів „Свободи” (30-го травня 1990 року).

Парафіальні...

(Закінчення зі стор. 2)

недосвітнього — в земному). З-поміж ряду статей („Запорожці й релігія” й ін.), зворушлива і важлива нині про долю священників у добі переслідування релігії в підсоветській Україні, — у Зінківському повіті на Полтавщині. У цій статті мова й про давню духовну родину Базилевських. Отця Івана (батька настоятеля катедрі о. Володимира, який подав цей спогад) заарештували у 1937 році. Він відправляв Службу Божу, але „зайшли міліціонери до вітаря й заарештували о. Івана при виконанні священничих обов'язків”. Посадили в авто і з намірами — „лімали фашиста”, відвезли... Панімавка деякий час приносили до в'язниці харчі, але одного дня передачу не прийняли, сповістивши: „Вибуд невідомо куди”. У селі Йорданівка замордовано протоієрея Суботина: „Його живого вкинули в колодезь, у присутності доньки”. У селі Саранівка зустріли священника О. Заборського. У Миргороді вбито ще одного панотця з родини Базилевських: „сталося це в Страсний четвер

Головна управа ТУІА постановила реактивувати також давніші заходи нашого Т-ва щодо розвитку та поліпшення української технічної термінології. Відомо, що офіційна термінологія УССР у великій мірі поросійшена. Наше Т-во допомагає та підтримує праці Українського Термінологічного Центру в Америці, який засновано в 1965 році заходами членів нашого Т-ва, в якого управі і досі працюють наші члени. Від 1973 р. в органі нашого Т-ва „Вісті Українських Інженерів” друкується зошитом англійсько-український словник авторства інж. Анатолія Вовка, про який він пише окремо. Друг цюго словника закінчений, і тепер хочемо приступити до видання цілого словника однією книжкою. Вже розпочато заходи для роздобуття фондів на це видання.

Тут навісвітлено коротко деякі аспекти нашого минулого та накреслено напрямні діяльності на найближчий час. На нашу думку, це є надзвичайно важливі завдання, для виконання яких нам треба змобілізувати усі сили нашого Т-ва, а головне молодих інженерів, яких ми мусимо притягнути в ряди нашого Т-ва у величезну числі, щоб вони внесли в нього нового духа та усучаснили нашу діяльність.

1924 р., вночі, коли він повертався після Богослуження... Спогад супроводить рідкісним фото поштової групи на одному з колишніх козацьких хуторів Полтавщини.

Літературна частина Збірника представлена творами Ю. Клена, В. Ворскла, М. Драг-Хмарні, Н. Лівницької-Холодної, Л. Костенко, Д. Гуменної, Ю. Буряківця.

Численні привітання та оповісті, що закінчують „Книгу” творять короткий довідковий адресар.

„Книга” вже продісталася в Україну. З-поміж тамошніх листових відгуків, киянин, активний громадський діяч Віталій Шевченко стверджує, що „У Пром'ятній книзі сила-силенна цінної українознавчої інформації, яка і мене й багатьох тут глибоко цікавить”, а львів'янка Ірина Семенюк називає книгу дзеркалом парафіяльної діяльності й сподівається, що ця публікація „буде переходити у нас з рук до рук” — священник, друзів і однодумців.

Цю книгу в ціні 10 дол., можна замовити, написавши на адресу українська православна катедрі св. Володимира, 160 West 82 St., New York, N.Y. 10024; Тел.: (212) 873-8550.

Нові...

(Закінчення зі стор. 2)

мівний, що їм відведена другорядна роль, члени парламенту настали на додатковому часі для дискусій і винесення остаточного рішення. Однак узгодженого варіанту немає і досі. Як сказано в газеті „Известия” з 25-го вересня, заступник голови Ради Міністрів РСФСР Г. Філішкін заявив, що ці програми несумісні. Депутат від України Юрій Шерба порушив також питання про те, що у урядовому проекті зигноровано існування декларації про державний суверенітет, прийнятий у республіках.

Але повернемося до позиції Горбачова. Незважаючи на конфлікт, президент явно не хотів підписувати вироки урядові. З кремлівської трибуни, як завжди звучали заклики підтримати уряд, даючи відсіч „деструктивним силам”. І це в той час, коли Рижов заявив, що готовий виконувати лише свою програму. Гострою ситуацією полягала в тому, що парламент миг одобрити програму Горбачова-Ельцина, але могло бути й таке, що депутати віддають перевагу програмі уряду. Здавалося Горбачов опинився на самому вістрі небезпек і його хитромудрий задум миг провалився хоча б тому, що народ сьогодні вже не покладається на парламент, який не є вірний у своїх діях, а парламент не може підтримати Горбачова, не розгадавши його мети.

Проте на вечірньому засіданні 24-го вересня учасники сесії проголосували за

президентський варіант постанови „Про додаткові заходи для стабілізації економіки”. Після того академік Шаталін виступив і пояснив, чому не можна поєднати його програму, з програмою уряду і зняв з обговорення свій проект.

Багато депутатів висловили стурбованість тим, що Горбачов отримав ще більш повноваження. Народний депутат Рязченко запропонував створити механізм контролю за діяльністю президента з боку парламенту. Депутат Белозерцев зачитав запит до міністра оборони Д. Язова і голови КГБ В. Крючкова чому в Москві з'явилася чотири повітрянодесантних дивізії і два полки повітрянодесантних військ, а ще дві дивізії передані в підпорядкування КГБ? Чому десантники забезпечені броньованими вантажними автомобілями та газом „Черемуха” і їм видається зброя.

Отже 24-го вересня народні депутати ССРСР більшістю голосів прийняли законодавчий акт, який дає Президенту право в період до 31-го березня 1992 року „оперативно видавати укази нормативного характеру і давати доручення з питань власності, організації управління народним господарством, бюджетно-фінансової системи, оплати праці й ціноутворення, укріплення правопорядку”. Цими правами він буде користуватися, якщо ВР ССРСР не встановить нових правил або не порекомендує президенту змінити чи відкинути прийняті ним рішення.

Президент може також створювати органи та інші державні структури для швидшого формування загальносоюзного ринку.

Вони не забудуть пом'янути

У домівці УСК, де відбуваються проби хору „Думка”, — рух, хоча це серед вечором, а не традиційна вже п'ятниця, коли звичайно відбуваються проби. Але до візду на перше турне в Україну вже залишився дуже короткий час і вимагають та пильний диригент Семен Комірний підготує своїх хористів дуже солідно.

Саме ще залишилося кілька хвилин до початку чергової проби і ми маємо нагоду поговорити з ним, з солістами, а в першу чергу з організаторами поїздки в особах голови хору Ігоря Раковського і його заступника Ольги Гасцької, Мирослава Кулиничка, Ігоря Єдницького і секретаря Олександра Мотилу. Являється також скромна, але важлива особа, а це скарбничка хору Леся Яблонська, в руках якої всі чеки, рахунки, замовлення на квитки та інше. Коли взяти до уваги, що як, нам кажуть, остаточне число учасників турне це 85 осіб, а до того біля 40 осіб до додаткових членів прогулянки, то фінансові великі та їх вести не так то вже і легко. Взагалі, коли слухаємо висновок організаторів стверджуємо, що порушувати такою кількістю осіб через два повні тижні

та ще із майже щоденними концертами буде дуже відповідальним та важким завданням. Тому не диво, що у наших відвідин на одній з останніх проб хору перед віздом в Україну, відчуваємо певну напругу, неспокій, а то навіть й деяку тремтіння, зокрема у солістів.

Розуміється ми своїми питаннями „а що буде, як тільки допливемо оливи до вогню. Але С. Комірний найбільше опанований та робить враження генерала перед битвою. Він відповідає на наші питання з повним почуттям відповідальності за цю так переломову в історії „Думки” поїздки — першу в Україну.

Довідемося від диригента, що для кожного соліста у програмі є принаймні дві-три партії, що можуть бути одним з найбільш відповідних до потреби. Тут треба ще брати до уваги можливість захворювань, хрипоти та інших небезпек із зміною клімату і обставин. Тому деякі із солістів, з якими ми мали нагоду поговорити не скривають свого страху перед тим турне поперемі, що вони свідомі, що є кому „вскочити” на їхнє місце.

— А що як там щось станеться? — питаємо про-

каційно диригента. Він однак запевняє, що буде провадити дуже гострий режим свого життя „спати і диригувати” як каже, і певний, що буде гаразд. Саме диригент і акомпаньйорка Євгенія Палій — це єдині дві особи, які не мають заступників помічником того, що їхні завдання в порівнянні з іншими справами є ключові.

В часі нашої розмови хористи збираються, але як нам виявляється — їх на цій пробі нема всіх тому, що саме за хором останній виступ в Нью Йорку з концертом, а при тому два дні проб. Показується, що більшість хористів в числі 55 має ще окремі проби для церковного співу, якими веде Олександр Кузьма з Гартфорду (з якого тепер постійно приїждять на проби 12 осіб, а тому чотири — це родина Кузьмів).

В неділю, 14-го жовтня, „Думка” буде у Львові і на цей день, коли саме припадає Свято Покрови запланована Архирейська Служба Божа в недавно відновленому храмі св. Юра, до якої буде співати т. зв. церковний хор „Думки”.

Справді цей непрофесійний хор ставить до себе високі вимоги, коли взяти до уваги, що кожний учасник цієї тури платить сам за себе, а дохід з усіх концертів в Україні призначений на приїзд чоловічого хору „Гомін” до ЗСА, а в Києві на допомогу жертвам Чорнобиля. Розуміється, нові строї для хористів та інші засоби для кращої репрезентації були можливі також завдяки щедрих деяких наших установ, зокрема Українського Народного Союзу, Кредитівки „Самопоміч” і Українського Спортивного Клубу, що великодушно відступася тільки місяця і часу на проби.

На залі панує повна тиша, коли диригент вдарили батоном, розпочинає пробу словом до хористів. Він дякує їм усім за участь в концерті, що саме відбувається, але в загальному усі його побажання і думки спрямовані вже на близьку поїздки. Він пригадує, що буде до усіх без винятку хористів дуже вимогливий, не буде дозволити на ніякі відвідни родин чи знайомих в поплудневих годинах перелетіти деяких алькогольних напій перед концертами і спокійним голосом стверджує, що буде безпощадно усувати тих, хто його дорученням не буде повинуватися.

Серед хористів повний спокій і повне розуміння на обличчях — ясне, що вони беруть так поважно свої невеликі виступи в Україні, як і диригент. І це можна впізнати також, коли вінкіні масо нагоду прислухатися до співу. Після пробної гами починають свою пробу від „Заповіту”. Скільки разів довелось нам його слухати у різних виконаннях, аматорських і професійних, скільки разів і ми його співали і тепер так ще недавно в Україні, а все якось дивно зворушує цей спів хористів „Думки” в нью йоркській домівці, виконуваний з такою повагою. Може тому, що й „думкари” і ми здаємо собі в цій хвилині справу з того, що вже ось-ось будуть вони співати цей заповіт вперше у стіпах Великого Кобзаря.

Ми, тихенько, щоб не перешкодили, схилюємо схилюючи вніз до виходу з домівки, а нам услід на темну вулицю метрополітвіту лунають промовисті слова: „Не забудьте пом'янути...”

О. Кузьмович

Диригент С. Комірний промовляє до співаків. На задньому плані — піяністка Є. Палій.

Група хористів під час проби

РАДА ДИРЕКТОРІВ Європейської спільноти є дуже близько до досягнення згоди від Японії щодо п'ятирічного обмеження імпорту японських автомобілів, однак європейські автомобільні виробництва стараються до цього не допустити, бо вважають, що це не є достатнім. Найгостріше проти цього договору виступають країни з сильною автомобільною індустрією, як Франція та Італія.

ЛІДЕРИ КОНГРЕСУ запропонували новий план бюджету після того, як Палата Репрезентантів не схвалила минулої п'ятини план, запропонований президентом Джорджем Бушем. Законодавці вирішили не зменшувати фінансування програми Медікер так різко, як в попередньому плані. Залишилися для обговорення питання податків. Хоча пропозиції лідерів Конгресу не вказує на конкретні подробиці щодо програми медікер, однак законодавці матимуть можливість зменшити її на 18 біл. дол. в наступних п'яти роках. Місячна плата за програму медікер досягне 47 дол., а дедуктивна плата за лікарські послуги — 100 дол.

Granite

Marble

Bronze

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті д-ра В. Ленцика в „Свободі” з 16-го серпня 1990 р. „Музей — наша гордість”, була згадка про групу філадельфійських сеньйорів, які під проводом енергійної Д. Горбачевської відвідали музей у Стемфорді. Це було під проводом сеньйорки О. Лівницької, яка організує всі наші прогулянки.

Товариство Українських Сеньйорів

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. Bway & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки

за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро

в NYNEX Yellow Pages.

PARK COMPANY

ESTABLISHED 1901

28 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нітки ДМЦ

різного роду матеріали для вишивання, канви, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Април.

ПРАЦЯ

ПОШУКУЮ

ЖІНКУ

до опіки над двома дітьми та

легкої домашньої праці. Прошу

теп. після 7-01 год. веч.

(201) 857-2704

РОЗШУКИ

Микола Чорний Мих.

зі села Сосновка пошукує

БОГДАНА ДАНИЛЮКА ВАС.

зі села Раківце, до Америки.

прибув між 1951/52 роками.

Прошу телефонувати на:

(718) 726-7602 або писати:

Stephanie Rudyk

31-42 35th Street

Astoria, N.Y. 11106

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ШІРА І ЧЕСНА

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Бавнд

Брукліні, перенесенням тіл

ніх Останків з різних країн

світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.Y. 07083

(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на

цвинтарях св. Андрія в Бавнд

Брукліні, св. Духа в Гемптонбур-

ґу, та інших

ВІДОМА СПІЛДНА

ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСЬКИЙ,

К. М. КАРДОВИЧ

О. ЛЮБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (718) 277-2332

Відкриті кожного дня, в суботу

включно від 9 до 5 по пол.

Не бажано і для вигоди клієн-